UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2019–2022

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vojtěch Nol

Registrace průmyslového vzoru v národním a mezinárodním měřítku

Praha 2022

Vedoucí bakalářské: doc. JUDr. et Mgr. Jan Brázda, Ph.D.

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR COMBINED (PART TIME) STUDIES

2019–2022

BACHELOR THESIS

Vojtěch Nol

Registration of an Industrial Design on a National and International Scale

Prague 2022

The Bachelor Thesis Work Supervisor: doc. JUDr. et Mgr. Jan Brázda, Ph.D.

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne Vojtěch Nol ……

Poděkování

V první řadě chci poděkovat své rodině za podporu. Dále bych rád poděkoval svému vedoucímu práce za jeho přístup, rady a podněty. V neposlední řadě bych rád poděkoval panu Tokarskému z advokátní kanceláře Prague Attorneys za jeho podněty, rady a zkušenosti. A zejména také panu Barnsovi z BARNES IP LTD., za jeho čas a konzultace které mi poskytnul.

Anotace

Cílem této práce je definovat průmyslový vzor a rozlišit ho od ostatních forem duševního vlastnictví zjistit způsoby registrace průmyslového vzoru. Pro lepší seznámení, poskytuje práce náhled do historického vývoje ochrany duševního vlastnictví. Neboť duševní vlastnictví je široký pojem, práce také seznamuje s rozdělením jednotlivých forem duševního vlastnictví dle mezinárodní úmluvy o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO). Poskytne rovněž základní přehled normativních aktů zajišťujících ochranu duševního vlastnictví jak na území České republiky, tak na území Evropské unie a mezinárodních dohod. V poslední části se práce zabývá procesem a podmínkami podání průmyslového vzoru na úrovni České republiky a způsobem registrace v Evropské unie a dalších států vázaných mezinárodní dohodou o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví. Při zpracování práce vycházím z informací a údajů získaných studiem právních předpisů, judikatury, odborné literatury, studijních materiálů. Vymezených cílů je dosahováno pomocí metod analýzy, syntézy, komparace a indukce.

Klíčová slova

Autorské právo, dělení duševního vlastnictví, duševní vlastnictví, národní cesta registrace, podání Evropského společenského vzoru, průmyslové vlastnictví, průmyslový vzor, právní předpisy z oblasti duševního vlastnictví, řízení o udělení průmyslového vzoru.

Annotation

The AIM objective of this thesis is to define an industrial design and distinguish it from the other forms of intellectual property and methods of registration of an industrial design. For better acquaintance, the thesis provides an insight into the historical background of intellectual property protection. The work also introduces the division of the different forms of intellectual property according to the international convention establishing the World Intellectual Property Organization (WIPO) since intellectual property is a broad concept. It will also present a basic overview of the normative acts ensuring the protection of intellectual property both in the Czech Republic and the European Union and international agreements. The last part of the thesis deals with the process and conditions of filing an industrial design at the level of the Czech Republic and the method of registration in the European Union and other states bound by the international agreement establishing the WIPO. In the preparation of the thesis I draw on information and data obtained by studying legal regulations, case law, specialized literature, study materials. The defined objectives are achieved using the methods of analysis, synthesis, comparison and induction.

Key words

Author's right, application for European Community design, division of intellectual property, industrial design, intellectual property, intellectual property legislation, national registration way, industrial property, procedure for the registration of an industrial design.

OBSAH

ÚVOD9

TEORETICKÁ ČÁST 10

1 DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ 10

1.1 Co je duševní vlastnictví 10

1.2 Dělení práv duševního vlastnictví 14

1.3 Principy a zásady duševního vlastnictví 20

1.4 Srovnání duševního vlastnictví 21

1.5 Judikatura 25

2 NÁRODNÍ A MEZINÁRODNÍ ROZMĚR OCHRANY DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ 28

2.1 Důvody mezinárodní ochrany 28

2.2 Mezinárodní smlouvy 29

3 PRŮMYSLOVÉ VZORY 34

3.1 Historický exkurz duševní ochrany 34

3.2 Vývoj průmyslověprávní ochrany vzorů na území České republiky 36

3.3 Průmyslový vzor 38

3.4 Předmět ochrany 40

3.5 Rozsah a způsob ochrany 41

3.6 Účinky, doba ochrany a zánik 41

3.7 Vlastnictví, převod práv a licence 42

3.8 Zakotvení v českém právním systému 42

PRAKTICKÁ ČÁST 45

4 PODÁNÍ PRŮMYSLOVÉHO VZORU 45

4.1 Řízení o přihlášce na národní úrovni 45

4.2 Přihláška u EUIPO na regionální úrovni 48

4.3 Přihláška u WIPO na mezinárodní úrovni 49

ZÁVĚR 50

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ 52

SEZNAM ZKRATEK 56

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ 58

SEZNAM PŘÍLOH 59

ÚVOD

Pokrok je posun vpřed. Cesta vpřed zajišťuje budoucnost společnosti. Budoucnost vyžaduje lidskou tvůrčí činnost. Bez lidské tvůrčí činnosti by se společnost nevyvíjela. Každý člověk, skupina, národ má jinak nastavené žebříčky hodnot. Jedno z možných měřítek vyspělosti společnosti je způsob, jak je podporována lidská tvůrčí činnost, jak chrání zájmy osob, jejich nápady, výsledky jejich práce a myšlení. Procesem ochrany pak nepřímo podporuje další rozvoj společnosti a její tvůrčí potenciál. Lidé také mají potřebu se prosadit, odlišit nebo svými nápady si ulehčit práci, což může být dalším hnacím motorem pro tvůrčí činnost. Duševním vlastnictvím je tedy výsledek lidské tvůrčí činnosti, představující nehmotné statky. Pokrok společnosti je tedy přímo závislý na tvůrčí lidské činností a tím pádem i na její ochraně. Základní lidská práva jsou souborem práv a svobod, který náleží každému člověku ze samé podstaty toho, že je lidskou bytostí. Mezi tato práva náleží i právo na ochranu duševního vlastnictví.

Lze samozřejmě diskutovat, zda tvůrčí činnost by neměla sloužit celé společnosti. V takových chvílích přichází různé morální, sociální a ekonomické argumenty, zejména pak argument možnosti rychlejšího technologického rozvoje. Naše společnost, kultura a právní systém však nebrání tomu, aby tvůrce produkty své tvůrčí činnosti poskytl k volnému použití. Současně však poskytuje ochranu těm, kdo mají zájem svou tvůrčí činnost chránit.

Tato práce se bude zabývat právě těmi případy, kdy tvůrce chce využít svého práva a chránit svou tvůrčí činnost. Aby tak mohl učinit, musí registrovat svůj průmyslový vzor. Jeho registraci se tato práce bude dále věnovat.

TEORETICKÁ ČÁST

1 DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

V této kapitole bych se rád zaměřil na popis duševního vlastnictví. Jeho definici převezmu z deklarace Světové organizace duševního vlastnictví a vymezím ji za pomoci českých právních norem, přičemž při jeho popisu uvedu jednotlivé principy a zásady. Dále zmíním dělení duševního vlastnictví a provedu srovnání jednotlivých forem. Ke konci kapitoly shromáždím podstatné právní normy a judikaturu.

1.1 Co je duševní vlastnictví

U většiny definic a pojmů je složité jejich jednoznačné vymezení, to samé platí i o duševním vlastnictví. V roce 1967 byla založena Světová organizace duševního vlastnictví (dále jen „WIPO“[1]). Platnost smlouvy, která založila WIPO, se datuje k 26. dubnu 1970 a tento den byl také vyhlášen za Světový den duševního vlastnictví. WIPO ve své deklaraci z roku 2000 definuje, že se jedná o jakékoliv vlastnictví, o kterém je všeobecný konsensus o jeho duševní povaze a které zasluhuje ochranu[2]. Z výše uvedeného lze tedy dovodit dva pojmy, a to vlastnické právo a nehmotný statek. Vyvodit lze také to, že musí jít o všeobecný konsenzus, a takové vlastnické právo tedy zasluhuje ochranu.

Pro pochopení duševního vlastnictví je nezbytné nejdříve vymezit pojem vlastnictví. Soukromá majetková práva jsou primárně garantována v článku 11[3] ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod (dále jen „LZPS“).

---

[1] World Intellectual Property Organization.

[2] ŠTEMBERKOVÁ, R. *Úvod do problematiky duševního vlastnictví.* České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2018, s. 7. ISBN 978-80-7394-710-1.

[3] (1) Každý má právo vlastnit majetek. Vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Dědění se zaručuje.
(2) Zákon stanoví, který majetek nezbytný k zabezpečování potřeb celé společnosti, rozvoje národního hospodářství a veřejného zájmu smí být jen ve vlastnictví státu, obce nebo určených právnických osob; zákon může také stanovit, že určité věci mohou být pouze ve vlastnictví občanů nebo právnických osob se sídlem v České a Slovenské Federativní Republice.
(3) Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.
(4) Vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.
(5) Daně a poplatky lze ukládat jen na základě zákona.

Vlastnické právo a majetek jsou pak vymezeny v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“ nebo také „NOZ“). Vlastnictví je v širším slova smyslu řešeno v § 1011[4] OZ. Vlastnictví v užším slova smyslu se věnuje § 1012[5] OZ. Majetek je pak řešen v § 495[6] OZ. OZ nedefinuje vlastnické právo, ale spíše jeho předmět. Pojem vlastnictví vyjadřuje vztah fyzické či právnické osoby ke statkům, jež jsou nezávislé na lidském bytí nebo na těch, kdo ho vytvořili. Za vlastnictví jsou tedy považovány také statky, které jsou předmětem těchto vztahů. Dle důvodové zprávy k novému občanskému zákoníku nejsou nehmotné předměty objektem vlastnického práva a nemají vlastníka, nýbrž pouhého majitele.[7]

Rozdělení a vymezení statků na hmotné a nehmotné pak definuje § 496[8] OZ. Definici nehmotných statků tedy nevymezuje zákon č. 121/2000 Sb., zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „AZ“), ale právě OZ. Autorské právo se řadí do práva soukromého a bývá označováno jako „subsystém občanského práva“. Znamená to, že vztahy upravené autorským právem se budou řídit primárně AZ a předpisy na něj navazujícími, přičemž předpisy občanského práva se použijí subsidiárně, tedy jako lex generalis. Nehmotné statky pak OZ vymezuje takto: „*Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty*.“[9] Podmínkou jejich použití je jejich hmotné zachycení nebo jiná objektivní smyslová, prostorová a časová určitost a vnímatelnost.

[4] Vše, co někomu patří, všechny jeho věci hmotné i nehmotné, je jeho vlastnictvím.
[5] Vlastník má právo se svým vlastnictvím v mezích právního řádu libovolně nakládat a jiné osoby z toho vyloučit. Vlastníkovi se zakazuje nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob, jakož i vykonávat takové činy, jejichž hlavním účelem je jiné osoby obtěžovat nebo poškodit.
[6] Souhrn všeho, co osobě patří, tvoří její majetek. Jmění osoby tvoří souhrn jejího majetku a jejích dluhů.
[7] Ministerstvo spravedlnosti ČR. Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., občanskému zákoníku. Nový občanský zákoník. [online] [Citace: 28. 12. 2021.] obcanskyzakonik.justice.cz/.
[8] (1) Hmotná věc je ovladatelná část vnějšího světa, která má povahu samostatného předmětu.
(2) Nehmotné věci jsou práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty.
[9] ČESKO. Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 496, odstavec 2. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012

Pojem nehmotný statek je tedy širším pojmem než termín „předmět práv duševního vlastnictví“ či „duševní vlastnictví“ a je v právní teorii vymezován jako statek, jehož podstatu tvoří:

- Konkrétní nehmotné výsledky tvůrčí činnost[10].
- Nehmotná hodnota spojená s existencí lidské bytosti[11] nebo je.
- Nehmotným výsledkem vytvořeným lidskou hospodářskou činností[12].

Jedním z charakteristických znaků nehmotných statků je ubikvita[13]. Tím se zásadně odlišuje od hmotných statků. Práva duševního vlastnictví mají i další specifické znaky, jimiž se budu zabývat později.

Dále je třeba rozlišit nehmotné statky a nehmotné předměty. Za nehmotné předměty, k nimž jsou dovozována výhradně majetková práva, můžeme označit věci v právním slova smyslu[14]. Naopak statky, ke kterým existují práva osobnostní, ať už výlučně[15], či zároveň spolu s majetkovými právy[16], nelze za věci v právním smyslu považovat, a to z důvodu, že je nelze beze zbytku „odlišit od osoby“ ve smyslu § 489[17] OZ.

Lze tedy říct, že vynález není věcí v právním smyslu, protože se k němu vztahuje tzv. původcovské právo osobnostní povahy, zatímco registrovanému patentu již byla udělena právní ochrana, a je již tedy věcí v právním smyslu slova dle § 496, odst. 2, OZ. Stejně tak grafický návrh není věcí v právním smyslu, zatímco jeho zapsaný průmyslový vzor dle zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů (dále jen „ZPV“), udělený k tomuto grafickému návrhu, ano. To samé tedy platí pro technické řešení. Technické řešení není věcí v právním smyslu, ale užitný vzor ano.

[10] Např. autorské dílo, vynález, technické řešení, vzhled výrobku, odrůda rostlin.
[11] Např. jméno, čest, pověst, podobizna.
[12] Např. obchodní tajemství, ochranná známka, obchodní firma, zvukový/zvukově-obrazový záznam, databáze, zeměpisná označení, označení původu, tradiční zaručené speciality.
[13] Výsledky lidské činnosti coby nehmotný statek je využitelný kdykoli a kdekoli na světě blíže neurčeným počtem (jsou tedy nerivalitní) osob, a to současně.
[14] Rozhlasové/televizní vysílání, databáze, zvukově-obrazový záznam.
[15] Všeobecné osobnostní statky.
[16] Autorská díla, umělecké výkony, vynálezy, technická řešení, design, odrůdy rostlin.
[17] Věc v právním smyslu (dále jen „věc“) je vše, co se liší od osoby a slouží potřebě lidí.

Pro doplnění je také třeba se zaměřit na pojem osobnostních práv ve spojitosti s duševním vlastnictvím. Primárně jsou garantována článkem 10[18] a 34[19] LZPS. Osobnostní práva jsou pak definována v § 19[20] OZ. Práva autora jsou specifikována v § 11[21], AZ. Osobnostní práva výkonného umělce jsou pak specifikována v § 70[22], AZ. Autorský zákon pak definuje širší rozsah práv pro různé subjekty, které ale pro potřeby této práce nejsou relevantní.

V další kapitole se budu dále zabývat právy k duševnímu vlastnictví. V tuto chvíli tedy shrnu pojem duševního vlastnictví dle právního stavu v ČR. Jedná se o nehmotný majetek, který musí mít hmotné zachycení nebo musí být jinak objektivně a smyslově vnímatelný.

---

[18] (1) Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno.
(2) Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života.
(3) Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

[19] (1) Práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti jsou chráněna zákonem.
(2) Právo přístupu ke kulturnímu bohatství je zaručeno za podmínek stanovených zákonem.

[20] (1) Každý člověk má vrozená, již samotným rozumem a citem poznatelná přirozená práva, a tudíž se považuje za osobu. Zákon stanoví jen meze uplatňování přirozených práv člověka a způsob jejich ochrany.
(2) Přirozená práva spojená s osobností člověka nelze zcizit a nelze se jich vzdát; stane-li se tak, nepřihlíží se k tomu. Nepřihlíží se ani k omezení těchto práv v míře odporující zákonu, dobrým mravům nebo veřejnému pořádku.

[21] (1) Autor má právo rozhodnout o zveřejnění svého díla.
(2) Autor má právo osobovat si autorství, včetně práva rozhodnout, zda a jakým způsobem má být jeho autorství uvedeno při zveřejnění a dalším užití jeho díla, je-li uvedení autorství při takovém užití obvyklé.
(3) Autor má právo na nedotknutelnost svého díla, zejména právo udělit svolení k jakékoli změně nebo jinému zásahu do svého díla, nestanoví-li tento zákon jinak. Je-li dílo užíváno jinou osobou, nesmí se tak dít způsobem snižujícím hodnotu díla. Autor má právo na dohled nad plněním této povinnosti jinou osobou (autorský dohled), nevyplývá-li z povahy díla nebo jeho užití jinak, anebo nelze-li po uživateli spravedlivě požadovat, aby autorovi výkon práva na autorský dohled umožnil.
(4) Osobnostních práv se autor nemůže vzdát; tato práva jsou nepřevoditelná a smrtí autora zanikají. Ustanovení odstavce 5 tím není dotčeno.
(5) Po smrti autora si nikdo nesmí osobovat jeho autorství k dílu. Dílo smí být užito jen způsobem nesnižujícím hodnotu díla. Je-li to obvyklé a nejde-li o dílo anonymní, musí být při jeho užití uveden autor. Ochrany se může domáhat i po zániku majetkových práv osoba autorovi blízká, právnická osoba sdružující autory nebo příslušný kolektivní správce.

[22] (1) Výkonný umělec má právo rozhodnout o zveřejnění svého uměleckého výkonu.
(2) Sólista, vytváří-li výkon sám, a dirigent, sbormistr, divadelní režisér a sólista, vytváří-li výkon spolu s členy uměleckého tělesa, má právo rozhodnout, zda a jakým způsobem má být jeho jméno uvedeno při zveřejnění a dalším užití jeho výkonu. Výkonným umělcům jako členům uměleckého tělesa přísluší právo podle předchozí věty pouze ve vztahu ke společnému jménu (společnému pseudonymu), pod kterým výkon společně vytvářejí; tím není vyloučena dohoda o uvedení jména podle předchozí věty.
(3) Výkonnému umělci však nepřísluší právo podle odstavce 2 v případech odůvodněných způsobem užití výkonu.
(4) Výkonný umělec má právo na ochranu před každým znetvořením, zkomolením nebo jinou změnou svého výkonu, která by byla na újmu jeho pověsti; výkonní umělci podle § 68 odst. 1 jsou povinni brát na sebe přiměřený vzájemný ohled.

Vzniká lidskou tvůrčí činností, vzniká se samotným bytím člověka nebo je produktem hospodářské činnosti. K takovému majetku pak vznikají práva obdobně jako u hmotného majetku. Práva k takovému vlastnictví pak vznikají zapsáním, registrací nebo udělením patentu v případě osobnostních práv pak objektivním vyjádřením díla. U průmyslových práv je pak podmínkou vzniku práv inovativnost, jedinečnost a nezbytný soulad s veřejným pořádkem a dobrými mravy.

1.2 Dělení práv duševního vlastnictví

Práva duševního vlastnictví upravují právní vztahy vznikající z výsledků duševní tvořivé činnosti a právní vztahy k jiným nehmotným statkům. Obecně představují práva duševního vlastnictví soubor právních norem, které zakládají absolutní práva působící erga omnes.[23] Hlavní podstatou těchto práv je tedy možnost vyloučit ostatní subjekty z užívání takového vlastnictví. Majiteli nebo držiteli práv pak vznikají práva obdobná jako u hmotných statků, a to právo svůj majetek držet, využívat ho a nakládat s ním. U průmyslových práv vznikají až zápisem, registrací nebo udělením patentu, zatímco u autorských práv objektivním vyjádřením díla.

Duševní vlastnictví se rozděluje do dvou základních skupin – na práva autorská a práva s nimi související a práva průmyslového vlastnictví.

Zároveň lze dělit práva na majetková, osobnostní a práva, kde působí osobnostní a majetková práva zároveň.

Autorská práva se principiálně dělí na práva osobnostní a práva majetková. Osobnostní práva představují právo rozhodnout, jak bude s dílem nakládáno. Což zejména představuje použití, zveřejnění, možné úpravy a právo osobovat si autorství. Autor má právo na nedotknutelnost svého díla. Aby s jeho dílem mohlo být dále nakládáno, je třeba autorova svolení. V případě změny nebo zásahu do jeho díla je nezbytný souhlas autora. Autor má také právo na dohled nad plněním povinností spojených s užitím jeho díla. Osobnostních práv se autor nemůže vzdát, jsou nepřevoditelná a smrtí autora zanikají. Po smrti autora si však nikdo nesmí osobovat jeho autorství k dílu, majetková práva autora. Autor má právo své dílo užít v původní nebo jiným způsobem zpracované či jinak změněné podobě, nebo udělit jiné osobě smlouvou oprávnění k výkonu tohoto práva.

[23] Vůči všem (platí pro označení působnosti práva na subjekty).

Práva průmyslového vlastnictví mají teritoriální[24] charakter. Mají časovou omezenost svého trvání. Subjekty práv mohou být právnické i fyzické osoby. U průmyslových práv se uplatňuje formální princip vzniku ochrany[25]. U průmyslových práv vznikají práva k výsledkům tvůrčí povahy a k výsledkům netvůrčí povahy. Průmyslová práva však nejsou dle českého právního řádu právy absolutními.

Další částí duševního vlastnictví jsou pak licence, což je udělení oprávnění k nakládání nebo určité činnosti spojené s užitím autorských nebo průmyslových práv. Licence jsou pak řešeny primárně v OZ v § 2358–2389. Podle povahy jsou pak řešeny v rámci jednotlivých zákonů průmyslového nebo autorského vlastnictví.

Práva průmyslového vlastnictví se pak dělí na:

A. Výsledky tvůrčí činnosti.
   a) Patentové právo upravuje zákon č. 527/1990 Sb., zákon o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích (dále jen „ZVP“). Předmětem patentového práva jsou nové, průmyslově využitelné vynálezy, jež jsou výsledkem vynálezecké činnosti. Patentovatelný může být jak výrobní postup, tak výrobek jako takový.
   b) Právo průmyslových vzorů (práva k designu) je upraveno zákonem č. 207/2000 Sb., zákon o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích (dále jen „ZPV“). Samotný průmyslový vzor je pak vymezen v § 2[26], ZPV.

[24] Označený prostor, ve kterém jsou chráněna práva majitele vůči ostatním subjektům.
[25] Tzn. že pro vznik práva je potřeba učinit zápis do veřejnoprávního seznamu vedeného orgánem veřejné moci.
[26] a) Průmyslovým vzorem je vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.
b) výrobkem je průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástek určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů.
c) Složeným výrobkem je výrobek, který se skládá z několika součástek, které mohou být vyměněny a které umožňují rozebrání a nové sestavení výrobku.
d) Původcem průmyslového vzoru je ten, kdo průmyslový vzor vytvořil vlastní tvůrčí činností, spolupůvodcem průmyslového vzoru ten, kdo se podílel na tvůrčí činnosti, při níž byl průmyslový vzor vytvořen.

Průmyslový vzor (design[27]) je předmět průmyslového vlastnictví, který je výsledkem činnosti zejména v oblasti průmyslového výtvarnictví a návrhářství. Průmyslovými vzory se chrání především vnější úpravy výrobků, které jsou nové a průmyslově využitelné.

c) Práva k užitým vzorům (jednodušší technická řešení) jsou upravena zákonem č. 478/1992 Sb., zákon o užitných vzorech (dále jen „ZUV“). Užitný vzor má velmi blízko k vynálezu, rozdíly se týkají zejména invenční úrovně, podmínek, rozsahu a doby trvání ochrany. Oproti patentové ochraně je však ochrana užitnými vzory určena pro ochranu jednodušších technických řešení.

d) Práva topografií polovodičových výrobků je řešena v zákoně č. 529/1991 Sb., zákon o ochraně topografií polovodičových výrobků (dále jen „ZTPV“). Povahově se jedná o práva někde mezi vynálezem a průmyslovým vzorem. Rozsah ochrany je definován v § 1[28] a § 2[29]. Jde zde o způsob uspořádání čipů ve vrstvách, aby se zabránilo přeskakování náboje mezi jednotlivými obvody, a zobrazení, znázorňující trojrozměrné trvalé uspořádání vrstev, z nichž se polovodičový výrobek skládá.

---

[27] Návrh vzhledu výrobku.

[28] (1) Podle tohoto zákona jsou chráněny topografie polovodičových výrobků (dále jen „topografie"), které jsou výsledkem tvůrčí činnosti původce a které nejsou v průmyslu polovodičových výrobků běžné. Ochrana podle tohoto zákona se vztahuje rovněž na části topografie, které jsou využitelné samostatně, jakož i na zobrazení sloužící k výrobě topografie.
(2) Jestliže topografie je tvořena z prvků všeobecně známých, je chráněna pouze tehdy, splňuje-li kombinace těchto prvků podmínky uvedené v odstavci 1.
(3) Ochrana podle odstavce 1 se nevztahuje na technologii užitou při vytváření topografie nebo výrobě polovodičového výrobku ani na informace uložené v tomto výrobku.

[29] (1) Topografií se pro účely tohoto zákona rozumí série jakkoli zafixovaných nebo zakódovaných vzájemně souvisejících zobrazení, znázorňujících trojrozměrné trvalé uspořádání vrstev, z nichž se polovodičový výrobek skládá, přičemž každé zobrazení znázorňuje vzor jedné vrstvy polovodičového výrobku nebo jeho části, popřípadě povrchu polovodičového výrobku v jednotlivých stupních výroby nebo jeho částí.
(2) Polovodičovým výrobkem se pro účely tohoto zákona rozumí konečná nebo mezitímní forma mikroelektronického výrobku, který je určen k plnění elektronické funkce a který se skládá ze základního tělesa obsahujícího vrstvu polovodičového materiálu a opatřeného alespoň jednou vrstvou vodivého, izolačního nebo polovodičového materiálu v předem daném uspořádání.
(3) Obchodním využitím se pro účely tohoto zákona rozumí prodej, pronájem, nabídka nebo jiný způsob obchodní distribuce topografie nebo polovodičového výrobku obsahujícího topografii nebo výrobku obsahujícího polovodičový výrobek.

e) Právo nových odrůd rostlin řeší zákon č. 408/2000 Sb., zákon o ochraně práv k odrůdám rostlin (dále jen „ZOR“). Zajišťuje ochranu práv šlechtitele k novým odrůdám dřevin a rostlin. Pokud produkt šlechtitele splňuje požadavky na novost, odlišnost, uniformitu, je stabilní a má název. Je mu uděleno šlechtitelské osvědčení, které zakládá práva na ochranu takového produktu.

B. Práva na označení.

f) Známkové právo je upraveno zákonem č. 441/2003 Sb., zákon o ochranných známkách (dále jen „ZOZ“), jež mají zejména ekonomický charakter. Jejich funkce jsou rozlišovací, propagační, soutěžní, garanční, stimulační, investiční, komunikační. Známky mají obecně odlišit výrobky jednoho subjektu od jiného. Pro spotřebitele představují záruku, že výrobek vykazuje osvědčené vlastnosti daného výrobce.

g) Právo na označení původu a zeměpisných označení je řešeno zákonem č. 452/2001 Sb., zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení (dále jen „ZOP“). Označením původu se rozumí název oblasti, určitého místa nebo země používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území. Zeměpisným označením se rozumí název území používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území. Takové produkty deklarují zboží pocházející z určitého místa, nebo kvalitu a vlastnosti tohoto zboží. Jsou převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím s jeho charakteristickými přírodními a lidskými faktory. Nezbytnou podmínkou takového označení je, že výroba nebo zpracování takového zboží probíhá na označeném území. Právo obchodní firmy je založeno na registračním principu u rejstříkového soudu. Zadává výlučné právo činit pod svou firmou úkony, ale i povinnost ji užívat v obchodním styku. Uplatňuje se zde princip priority[30]. Významná je pak také právní ochrana proti nekalostní soutěži § 2988[31], OZ.

[30] Kdo poprvé název použil.

[31] Osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

C. Práva související s průmyslovými právy.

D. Zlepšovatelské právo. Právo obchodního tajemství. Právo nekalé soutěže. Obchodní tajemství je definováno v § 504[32], OZ. Nekalou soutěž pak OZ definuje v § 2976[33]. Zlepšovatelské právo je řešeno v § 72–74, ZPV.

AZ pak rozděluje autorská práva v § 1 následujícím způsobem:

A. Autorská práva.

a) Práva autora k jeho autorskému dílu. Autorské právo „*k dílu vzniká okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě*“[34]. K nabytí práv tedy není třeba, aby autorské dílo bylo uveřejněno. Autorské právo je založeno na zásadě neformálnosti vzniku.

B. Práva související s právem autorským.

b) Práva výkonného umělce k jeho uměleckému výkonu. „*Umělecký výkon je výkon herce, zpěváka, hudebníka, tanečníka, dirigenta, sbormistra, režiséra nebo jiné osoby, která hraje, zpívá, recituje, předvádí nebo jinak provádí umělecké dílo a výtvory tradiční lidové kultury. Uměleckým výkonem je též výkon artisty, aniž jím provádí umělecké dílo*“[35]. Výkonným umělcem je fyzická osoba, která umělecký výkon vytvořila.

---

[32] Obchodní tajemství tvoří konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.

[33] (1) Kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže. Nekalá soutěž se zakazuje.
(2) Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména:
a) Klamavá reklama.
b) Klamavé označování zboží a služeb.
c) Vyvolání nebezpečí záměny.
d) Parazitování na pověsti závodu, výrobku či služeb jiného soutěžitele.
e) Podplácení.
f) Zlehčování.
g) Srovnávací reklama, pokud není dovolena jako přípustná.
h) Porušení obchodního tajemství.
i) Dotěrné obtěžování.
j) Ohrožení zdraví a životního prostředí.

[34] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 1), § 9. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[35] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 1), § 67. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

c) Právo výrobce zvukového záznamu k jeho záznamu. „*Zvukovým záznamem se rozumí výlučně sluchem vnímatelný záznam zvuků výkonu výkonného umělce či jiných zvuků nebo jejich vyjádření*“[36]. „*Výrobce zvukového záznamu je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost poprvé zaznamená zvuky výkonu výkonného umělce či jiné zvuky nebo jejich vyjádření, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba*“[37].

d) Právo výrobce zvukově obrazového záznamu k jeho záznamu. „*Zvukově obrazovým záznamem se rozumí záznam audiovizuálního díla nebo záznam jiné řady zaznamenaných, spolu souvisejících obrazů vyvolávajících dojem pohybu, ať již doprovázených zvukem, či nikoli, vnímatelných zrakem, a jsou-li doprovázeny zvukem, vnímatelných i sluchem*“[38]. „*Výrobcem zvukově obrazového záznamu je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost poprvé pořídí zvukově obrazový záznam, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba*“[39].

e) Právo rozhlasového nebo televizního vysílatele k jeho vysílání. „*Vysíláním se rozumí výsledek šíření zvuků nebo obrazů a zvuků nebo jejich vyjádření rozhlasem nebo televizí pro příjem veřejností*“[40]. „*Vysílatelem je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost uskutečňuje vysílání zvuků nebo obrazů a zvuků nebo jejich vyjádření rozhlasem nebo televizí, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba*“[41].

f) Právo zveřejnitele k dosud nezveřejněnému dílu, k němuž uplynula doba trvání majetkových práv.

g) Právo nakladatele na odměnu. Nakladatelem je ten, kdo rozmnožuje a rozšiřuje dílo slovesné, hudebně dramatické nebo hudební, výtvarné,

---

[36] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 1), § 75 In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[37] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 2), § 75. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[38] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 1), § 79. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[39] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 2), § 79. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[40] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 1), § 83, In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[41] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 2), § 83. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

fotografické či dílo vyjádřené způsobem podobným fotografii, pokud nejde o užití díla v provedení výkonnými umělci.

C. Právo pořizovatele k jím pořízené databázi – Databází se rozumí „*soubor nezávislých děl, údajů nebo jiných prvků, systematicky nebo metodicky uspořádaných a individuálně přístupných elektronickými nebo jinými prostředky, bez ohledu na formu jejich vyjádření*“[42]. „*Pořizovatelem databáze je fyzická nebo právnická osoba, která na svou odpovědnost pořídí databázi, nebo pro kterou tak z jejího podnětu učiní jiná osoba*“[43].

D. Kolektivní správa práv autorských a práv souvisejících s právem autorským – „*Účelem kolektivní správy je tedy kolektivní uplatňování a kolektivní ochrana majetkových práv autora a majetkových práv výkonného umělce, výrobce zvukového záznamu, výrobce zvukově obrazového záznamu a vysílatele a umožnění uvedení předmětů těchto práv na veřejnost*“[44].

E. Počítačové programy jsou definovány v § 66, AZ. Jejich zdrojový kód je chráněn stejně jako literární dílo, přitom nemusí splňovat podmínku jedinečnosti.

1.3 Principy a zásady duševního vlastnictví

Princip teritoriality. Ochrana práv duševního vlastnictví se řídí právní úpravou státu, ve kterém vzniklo. Práva k duševnímu vlastnictví jsou tedy ohraničena konkrétním státem. Každý stát má jiná práva a jinou právní úpravu duševního vlastnictví, dle kterých se řídí jeho ochrana.

Princip formality a poplatkový. Aby mohlo vzniknout právo spojené s vlastnictvím průmyslového práva, je potřeba učinit zápis do veřejnoprávního seznamu vedeného orgánem veřejné moci. Přihlašovatel pak musí zaplatit správní poplatek.

Princip časové priority. Znamená, že ochrana práv je poskytnuta tomu, kdo podá žádost o zápis jako první.

---

[42] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, § 88. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[43] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., § 89. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[44] ČESKO. Zákona č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů., odstavec 2), § 95. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

Princip časové omezenost. Ochrana práv je přímo spojena s formálním a poplatkovým principem a je poskytnuta na základě zápisu do veřejného rejstříku, a to vždy na určité období. Po uplynutí období, na které byla ochrana poskytnuta, je nutné prodloužit a znovu zaplatit poplatek spojený s evidencí ve veřejném seznamu, a to nejpozději v poshověcí lhůtě[45]. Princip zohledňuje přirozenou nerivalitní a ubikvitní povahu nehmotných statků, přičemž současně přihlíží k nejrůznějším obecným či veřejným zájmům, jako je podpora kulturního, vědeckého, technického či hospodářského rozvoje.

Princip vyčerpání práv. Práva k duševnímu vlastnictví se vyčerpají jeho prvním uvedením na trh, a to buď majitelem tohoto práva, nebo s jeho souhlasem, a to ve vztahu k nakládání s výrobkem, na němž práva ulpívají. Vztahuje se pouze na výrobky, nikoliv na služby nebo na užití autorského díla formou sdělování veřejnosti.

Princip neformálnosti. Týká se autorských práv. Ochrana vzniká zcela neformálně, tedy okamžikem, kdy je dílo vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě.

Zásada nevylučitelnosti. Vztahuje se zejména ke spotřebě produkované hudby. Nelze totiž vždy vyloučit, že osoby nacházející se v blízkosti pořádané produkce nebudou z ní mít také užitek.

Zásada nezuživatelnosti. Užívání statku nemá vliv na jeho kvalitu.

1.4 Srovnání duševního vlastnictví

[45] Lhůta, ve které lze ještě požádat o prodloužení ochrany, trvá většinou 6 měsíců po uplynutí doby ochrany.

Tabulka 1: Srovnávací tabulka práv duševního vlastnictví

	Patent	**Ochranná známka**	**Průmyslový vzor**	**Užitný vzor**	**Práva k odrůdám rostlin**	**Autorské právo**
Účel	ochrana technických řešení	ochrana označení	ochrana designu, tj. vzhledu výrobku	ochrana technických řešení	ochrana šlechtitelských (odrůd rostlin, dřevin)	ochrana autorského díla
Předmět ochrany	vynález	označení	vzhled výrobku	technické řešení	odrůda rostlin	autorské dílo
Vznik ochrany	udělením patentu	registrací označení	zápisem průmyslového vzoru do rejstříku	zápisem užitného vzoru do rejstříku	zápisem žádosti do rejstříku	vyjádřením díla v objektivně vnímatelné podobě
Principy vzniku	formálnosti	formálnosti, neformálnosti	formálnosti, neformálnosti	formálnosti	formálnosti	neformálnosti
Rozsah ochrany	ochrana vynálezu před jeho neoprávněným užitím v rozsahu vymezeném patentovými nároky	ochrana označení proti neoprávněnému užívání ochranné známky ve vztahu zapsaným třídám výrobků a služeb	ochrana před neoprávněným užíváním průmyslového vzoru v rozsahu daném vyobrazením průmyslového vzoru (v případě zapsaného průmyslového vzoru)	ochrana technického řešení před neoprávněným užíváním dle vymezených nároků na ochranu	ochrana odrůdy, jež spočívá v výrobě nebo množení, úpravách pro účely množení, prodeji, vývoz do třetích zemí, skladování.	ochrana tvůrčího vyjádření autora a nakládání s dílem (majetková práva), jakož i zájmů autora (osobnostní práva)

			ochrana před neoprávněným užíváním průmyslového vzoru v rozsahu daném vyobrazením průmyslového vzoru, avšak pouze tehdy, pokud napadené užití vyplývá z kopírování průmyslového vzoru (v případě nezapsaného průmyslového vzoru Společenství)			
Převoditelnost	volně převoditelné je majetkové právo z udělené ochrany (nepřevoditelné je však právo na původcovství vynálezu, které je právem osobnostním)	volně převoditelné majetkové právo	volně převoditelné majetkové právo vyplývající ze zápisu užitného vzoru (nepřevoditelné je právo na původcovství užitného vzoru,	v případě zapsaného průmyslového vzoru jde o volně převoditelné majetkové právo vyplývající ze zápisu (nepřevoditelné je však právo na původcovství průmyslového vzoru, které je právem osobnostním) v případě nezapsaného průmyslového vzoru Společenství jde o volně převoditelné majetkové právo (nepřevoditelné je však právo	písemnou smlouvou na jinou osobu. V případě, že ochranná práva k téže chráněné odrůdě přísluší více osobám, lze podíl na těchto právech převést na	

			které je právem osobnostním)	na původcovství průmyslového vzoru, které je právem osobnostním)	kteréhokoli ze spoludržitelů	
Doba ochrany	doba platnosti patentu je max. 20 let od podání přihlášky (každoročně nutno platit poplatky za udržování patentu v platnosti) u léčiv, přípravků na ochranu rostlin je možné požádat o prodloužení doby ochrany prostřednictvím dodatkových ochranných osvědčení (supplementary protection certificate), a to max. o 5 let; u pediatrických přípravků ještě o dalších 6 měsíců (tj. max. 5 a půl roku)	omezená na 10 let ode dne podání (dobu ochrany lze obnovovat neomezeně, a to každých 10let)	platnost 4 roky ode dne podání přihlášky s možností prodloužení doby platnosti zápisu dvakrát o 3 roky (tj. maximálně 10 let)	5 let od podání přihlášky, maximální doba ochrany je 25 let (v případě zapsaného průmyslového vzoru) maximálně 3 roky ode dne zpřístupnění veřejnosti (v případě nezapsaného průmyslového vzoru Společenství)	trvají do konce 25. roku následujícího po roce, ve kterém byla ochranná práva pravomocně udělena; u chráněných odrůd dřevin, chmele, révy vinné a brambor ochranná práva trvají do konce 30. roku následujícího po roce, ve kterém byla ochranná práva pravomocně udělena.	

Zdroj[46]

[46] Vlastní zpracování.

1.5 Judikatura

Protože nejen zákony a vyhlášky tvoří český právní řád, je třeba zmínit i významné rozsudky, které tvoří nedílnou část české legislativy. Pro jednodušší orientaci jsem jednotlivé rozsudky zahrnul do odvětvových skupin.

Práva k duševnímu vlastnictví:

- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 31 Cdo 3375/2015.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 30 Cdo 725/2012.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. 30 Cdo 739/2007.
- Rozsudek zvláštního senátu dle zákona č. 131/2002 Sb., sp. zn. Konf 93/2003.
- Rozsudek zvláštního senátu dle zákona č. 131/2002 Sb., sp. zn. Konf 97/2003.
- Rozsudek zvláštního senátu dle zákona č. 131/2002 Sb., sp. zn. Konf 102/2003.
- Rozsudek zvláštního senátu dle zákona č. 131/2002 Sb., sp. zn. Konf 9/2004.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2012 sp. zn. 30 Cdo, 2228/2012.

Práva na označení:

- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 31 Cdo 3375/2015.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č.j. 9 As 49/2013-44.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2018, č.j. 10 As 247/2017-5.

Ochrana designu:

- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2012, č.j. 9 Ca 328/2009-126.
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č.j. 9 Ca 290/2009-65.
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2015, č.j. 9 A 24/2011-58.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, sp. zn. 7 As 53/2008.

Ochrana technických řešení:

- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2008, č.j. 5 Ca 36/2007.
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2015, č.j. 8 A 122/2011-34.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2009, sp. zn. 21 Cdo 2852/2008.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2015, sp. zn. 23 Cdo 1372/2015.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2013, č.j. 8 As 70/2011-239.

- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č.j. 5 As 11/2011-187.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2004, sp. zn. 8 Tdo 1292/2004.

Autorské právo a práva související:

- Nález Ústavního soudu ze dne 13. 1. 2015, sp. zn. II.ÚS 2186/14.
- Nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, č.j. IV. ÚS 3208/16-1.
- Rozhodnutí slovenského Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2007, sp. zn. 6 Co 2/2010, 6 Co 3/2010.
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 2. 2017, č.j. 6 A 246/2013-59.
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2014, č.j. 9 A 105/2010-119.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 12. 2011, sp. zn. 30 Cdo 840/2010.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2010, sp. zn. 30 Cdo 5287/2008.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. 30 Cdo 360/2015.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2007, sp. zn. 30 Cdo 251/2006.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 2015, sp. zn. 30 Cdo 2864/2015.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2012, sp. zn. 30 Cdo 725/2012.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2007, sp. zn. 30 Cdo 739/2007.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2013, sp. zn. 30 Cdo 3056/2012.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2016, č.j. 3 As 159/2015-32.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2000, sp. zn. 3 Tz 221/2000.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2009, sp. zn. 5 Tdo 815/2009.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2228/2012.

Licence:

- Nález Ústavního soudu ze dne 22. 1. 2015, sp. zn. III. ÚS 403/12, uveřejněný pod číslem 12/2015 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2007, sp. zn. 30 Cdo 251/2006.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 2015, sp. zn. 30 Cdo 2864/2015, uveřejněný pod číslem 46/2017 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek.

Ochrana a vymáhání práv duševního vlastnictví:

- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2003, sp. zn. 6 Tdo 986/2002, uveřejněné pod číslem 33/2004 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
- Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 9. 2004, sp. zn. 3 Cmo 40/2004.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2004, sp. zn. 8 Tdo 1292/2004.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 10. 2005 sp. zn. 5 Tdo 1254/2005, uveřejněné pod číslem 53/2006 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
- Nález Ústavního soudu ze dne 12. 10. 2006 sp. zn. I. ÚS 69/06, uveřejněný pod číslem 186/2006 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 2008, sp. zn. 5 Tdo 1361/2008, uveřejněné pod číslem 55/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
- Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2012, č. j. 1 As 125/2011-163.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 10. 2014, sp. zn. 5 Tdo 171/2014, uveřejněné pod číslem 39/2015 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 7. 2016, sp. zn. 23 Cdo 1184/2013, uveřejněný pod číslem 132/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
- Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1271/2016.
- Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 7. 2017, sp. zn. 23 Cdo 2765/2012, uveřejněný pod číslem 121/2018 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.[47]

[47] KOUKAL, P. et al. *Judikatura: Právo duševního vlastnictví.* [online] © 2020 [cit. 2021-12-28]. Dostupné z: https://is.muni.cz/do/rect/el/estud/praf/2019podzim/dusevni_vlastnictvi/web/pages/11-judikatura.html

2 NÁRODNÍ A MEZINÁRODNÍ ROZMĚR OCHRANY DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

Ochranu duševní vlastnictví je třeba zajistit nejen v České republice, ale i v mezinárodním měřítku. Abych navázal na předchozí část práce, uvedu v této kapitole organizace a mezinárodní smlouvy, které zajišťují podporu ochrany duševního vlastnictví a prosazují dál jeho rozvoj. Jak již bylo zmíněno, ochrana je zajišťována jak na úrovni mezinárodních smluv, tak také na úrovni organizací, jichž je Česká republika členem.

Ochrana průmyslového vlastnictví v podobě, jak ji známe dnes, začala vznikat ve většině evropských zemí až na přelomu 18. a 19. století jako reakce na rozvoj obchodních vztahů, které vyžadovaly mezinárodní spolupráci. Způsob ochrany duševního vlastnictví, který byl do té doby užíván, začal být nedostatečný. Hlavním hybatelem byla směna zboží, jež začala mít mezinárodní charakter, ale původní zákony měly pouze lokální charakter.[48]

Globalizace mezinárodního obchodu vedla ke vzniku mnoha mezinárodních multilaterálních smluv v oblasti duševního vlastnictví. Prvním impulsem byla mezinárodní výstava vynálezů konaná v roce 1873 ve Vídni, která poukázala na nedostatečnou ochranu průmyslového vlastnictví. Z toho důvodu byl v témže roce svolán Vídeňský kongres pro reformu patentů, na kterém se státy dohodly vypracovat návrhy mezinárodní dohody.[49]

2.1 Důvody mezinárodní ochrany

V kapitole 3.1 udělám krátký exkurz do historie průmyslového duševního vlastnictví. Mé poznatky vychází z všeobecného konsenzu, který je nad faktem, že podpora a ochrana duševního vlastnictví vede k rozvoji jak ekonomickému, tak technickému a sociálnímu. Protože je národní legislativa teritoriálně omezena, je ve všeobecném zájmu rozšířit ochranu a podporu duševního vlastnictví nad národní úroveň. V souvislosti s rozvojem obchodu a přesunem zboží, výrobků a služeb vznikají s postupem času mezinárodní smlouvy, které harmonizují právní prostředí a posilují ochranu a podporu duševního vlastnictví nad rámec lokálních právních systémů.

---

[48] JEŽEK, J. et al. *Prosazování práv duševního vlastnictví.* Praha: HP Invent, 2003, s. 83.

[49] HAK, J. *Mezinárodní ochrana průmyslových práv*. [online] © 2005 [cit. 2021-12-02]. Dostupné z: https://aplikovanepravo.cz/clanky-pdf/33.pdf.

Rozdělení duševního vlastnictví je na mezinárodní úrovni stejné jako na národní, tedy dle principu vzniku na průmyslové vlastnictví, jež vzniká formálně na základě registrace, a na autorská práva, jejichž vznik je neformální a vzniká vyjádřením.

Mezinárodní ochrana je tak faktickým pokusem o zmírnění omezení principu teritoriality a vzniká snaha o jeho překonání a změnu na mezinárodní, a to v podobě smluv a mezinárodních dohod. V souvislosti s mezinárodní ochranou je však také uplatňováno pravidlo „lex loci protectionis“,tedy že volba práva aplikovaného na případy porušování práv duševního vlastnictví stanovuje, že v takových případech se použije právo locus protectionis, tj. právo země, v níž se požaduje právní ochrana duševního vlastnictví.

2.2 Mezinárodní smlouvy

Jedna z prvních mezinárodních smluv v moderních dějinách byla podepsána v roce 1840. Jednalo se o „státní smlouvu mezi císařem rakouským a králem sardinským k zajištění vlastnického práva se zřetelem na literární a umělecká díla“.

V roce 1873 po již zmiňované výstavě ve Vídni začal Vídeňský kongres pro reformu patentů připravovat návrh mezinárodní dohody. V roce 1883 pak byla dohoda přijata a podepsána prvními 14 členy a v platnost vstoupila roku 1884. Dohoda byla postupně doplňována, k jejímu poslednímu doplnění došlo v roce 1967[50] ve Stockholmu. K dnešnímu dni má dohoda více jak 170 členů. Členové Pařížské úmluvy mají za povinnost zřídit úřad na ochranu průmyslového vlastnictví. V České republice je jím pak Úřad průmyslového vlastnictví České republiky. Zásadní průlom na poli mezinárodního práva učinilo zavedení tzv. národního asimilačního režimu, který řeší cizinecký režim, díky němuž jsou smluvní státy povinny zajistit příslušníkům všech ostatních smluvních států stejnou ochranu, jakou poskytují příslušníkům vlastním.

Roku 1886 byla ve švýcarském Bernu uzavřena Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl, která zajistila mezinárodní význam autorských práv. Bernská úmluva byla mnohokrát doplněna a upravena. K poslední úpravě došlo v roce 1971 v Paříž. Od roku 1967 se její správou zabývá Světová organizace duševního vlastnictví.

[50] OSN. *Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.* [online]. © 2015 [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/04/Parizska-umluva.pdf

V roce 1970 byla v Ženevě založena dnes asi nejvýznamnější organizace WIPO. WIPO spravuje mezinárodní smlouvy na podporu ochrany duševního vlastnictví. Podporuje spolupráci mezi státy a uzavírání mezinárodních smluv, shromažďuje a rozšiřuje informace o ochraně duševního vlastnictví, provádí a podporuje studie a dále zajišťuje i správní služby pro Pařížskou unii, Bernskou a další unie.

V roce 1994 byla v rámci jednání konference o Všeobecné dohodě o clech a obchodu (známé jako GATT) založena i Světová obchodní organizace – World Trade Organization (WTO). Byla podepsána dohoda TRIPS. Jedná se o první mezinárodní smlouvu, která se zabývá problematikou know how a obchodním tajemstvím. Dohoda také definuje pojem duševní vlastnictví jednoznačně šířeji, než tomu bylo v Pařížské úmluvě.[51]

Základním cílem TRIPS[52] je odstranit překážky mezinárodního obchodu, podporovat ochranu práv k duševnímu vlastnictví a zajistit, aby se jejich dodržování nestalo překážkami obchodu. Zajišťuje, aby byla nastavena přiměřená pravidla a podmínky pro aplikaci a dodržování mezinárodních dohod.

První ze tří Štrasburských dohod byla podepsána v roce 1953. Hlavním důvodem byla potřeba sjednocení formálních požadavků kladených na patentové přihlášky jednotlivými patentovými úřady a zjednodušení procesu zpracování přihlášek. Účelem druhé dohody bylo vytvořit jednotný celosvětový systém třídění patentů na vynálezy, autorských osvědčení na vynálezy, užitných vzorů a osvědčení o užitečnosti. Základním cílem pak bylo propojit a harmonizovat systémy pro správu duševního vlastnictví. Třetí dohoda pak zajišťovala stanovení jednotných podmínek patentovatelnosti vynálezů.

Ve Washingtonu byla dne 19. června 1970 podepsána Smlouva o patentové spolupráci (dále jen „PCT“[53]). Smlouva řešila nutnost podání a existence souběžných přihlášek téhož vynálezu v jednotlivých státech. Po Pařížské úmluvě je PCT uváděna jako nejvýznamnější smlouva řešící problematiku průmyslového duševního vlastnictví.

---

[51] KOUKAL, P. et al. *Judikatura: Právo duševního vlastnictví.* [online] © 2020, s. 83 [cit. 2021-12-28]. Dostupné z: https://is.muni.cz/do/rect/el/estud/praf/2019podzim/dusevni_vlastnictvi/web/pages/11-judikatura.html

[52] Trade Related Aspects of Intellectual Property Right.

[53] Patent Cooperation Treaty.

Dalším významným dokumentem pak byla Haagská dohoda podepsaná roku 1925, jejímž cílem bylo zajistit, že mezinárodní přihláška, která je podána prostřednictvím Národního úřadu průmyslového vlastnictví k mezinárodnímu úřadu WIPO, má účinky národních přihlášek ve všech státech, které přihlašovatel zvolil jako státy, kde má o ochranu zájem. Přínosem Haagské dohody je tedy hromadná přihláška.

Dalším významným dokumentem sjednocujícím podmínky přihlášení továrních nebo obchodních známek je Madridská dohoda z roku 1891. Ta opět sjednocuje možnost podání jedné přihlášky přes WIPO do více zemí.

Z pohledu průmyslových vzorů je významným aktem Locarnská dohoda o třídění průmyslových vzorů z 8. října 1968, jež byla u nás zveřejněna jako vyhláška č. 28/1981 Sb.[54] Locarnská dohoda se zabývá tříděním zboží a výrobků přihlašovaných k ochraně průmyslových vzorů.

Další významné mezinárodní dohody:

- 1889 Montevidejské patentové a známkové smlouvy. Montevidejská autorskoprávní smlouva o literárním a uměleckém vlastnictví.
- 1891 Madridská dohoda o potlačení falešných nebo klamavých údajů o původu zboží.
- 1927 prohlášení vzájemnosti ochrany práva autorského mezi USA a Československem.
- 1929 Obchodní úmluva Československa s Francií.
- 1951 Všeobecná úmluva o autorském právu.
- 1957 Lisabonská dohoda na ochranu označení původu a o jejich mezinárodním zápisu.
- 1961 Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací.
- 1970 Smlouva o patentové spolupráci. Upravila možnost mezinárodní patentové přihlášky a mezinárodní rešerše v členských zemích.
- 1971 Štrasburská dohoda o mezinárodním patentovém třídění. Doplňuje dohodu z roku 1970.

[54] Vyhláška ministra zahraničních věcí o Locarnské dohodě o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsané v Locarnu dne 8. října 1968.

- 1973 Úmluva o udělování evropských patentů (Evropská patentová úmluva);
- 1974 Smlouva o právní ochraně vynálezů, průmyslových vzorů, užitných vzorů a ochranných známek při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce.
- 1975 Dohoda mezi Československem a Sovětským svazem o vzájemné ochraně autorských práv k dílům literárním, vědeckým a uměleckým.
- 1976 Dohoda o vzájemném uznávání autorských osvědčení a jiných ochranných dokumentů na vynálezy.
- 1977 Budapešťská smlouva o mezinárodním uznávání uložení mikroorganismů k účelům patentového řízení.
- 1990 Dohoda o obchodních vztazích mezi vládou Československa a vládou USA.
- 1992 Dohoda o Evropském hospodářském prostoru a Protokol 28 o duševním vlastnictví.
- 1993 Severoamerická dohoda o volném obchodu (NAFTA).
- 1994 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS).
- 1996 Smlouva WIPO o právu autorském. Smlouva WIPO o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech.
- 2003 Dohoda o volném obchodu mezi USA a Singapurem (USSFTA).
- 2007 Dohoda mezi Českem a USA o vědeckotechnické spolupráci.

Nedílnou součástí mezinárodní ochrany duševního vlastnictví jsou organizace založené zpravidla na základě multilaterálních smluv a dohod. Organizace lze třídit dle teritoriální povahy jejich působnosti na celosvětové a oblastní.

Celosvětové organizace:

- Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO/OMPI) se sídlem v Ženevě.
- Organizace Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) se sídlem v Paříži.
- Světová obchodní organizace (WTO) se sídlem v Ženevě.
- Unie na ochranu průmyslového vlastnictví se sídlem v Ženevě.
- Unie pro ochranu práv autorů k jejich literárním a uměleckým dílům se sídlem v Ženevě.

- Unie pro ochranu nových odrůd rostlin se sídlem v Ženevě.
- Mezinárodní unie pro patentovou spolupráci se sídlem v Ženevě.

Oblastní organizace:

- Africká oblastní organizace průmyslového vlastnictví (ARIPO) v Harare.
- Africká organizace duševního vlastnictví (OAPI) v Yaoundé.
- Evropská patentová organizace (EPO) v Mnichově.
- Eurasijská patentová organizace (EAPO) v Moskvě.
- Hospodářská unie Beneluxu v Bruselu.
- Evropské společenství pro atomovou energii (EURATOM) v Bruselu.
- Evropská unie v Bruselu.
- Rada Evropy ve Štrasburku.
- Andské společenství národů v Limě.
- Rada spolupráce arabských států Zálivu v Rijádu.

3 PRŮMYSLOVÉ VZORY

V této kapitole se již zaměřím na průmyslové vzory. Krátce představím historický vývoj na území České republiky a budu blíže definovat průmyslový vzor, předmět ochrany, rozsah a způsob ochrany. Také seznámím s dobou ochrany a možnostmi převodu práv. V poslední části pak souhrnně seznámím s jeho zakotvením v českém právním systémů.

3.1 Historický exkurz duševní ochrany

Myšlenka chránit svou jedinečnost, své nápady a postupy je velmi stará, a to včetně podpory vynálezců a zlepšovatelů. První zmínky bývají v literatuře spojovány se starověkým Egyptem a Babylonií. První dochovaná zmínka je zaznamenaná již v 5. stol. př. n.l. Z města Sybaris, odkud byl získán text, který ukazuje na formu podpory pro vynálezce: „podporu získá každý, kdo objeví dosud neznámý způsob výdělku a může si tak své znalosti nechat pro vlastní použití po dobu jednoho roku za finanční odměnu tomu, kdo mu takovéto právo ponechá“[55]. To potvrzuje i řecký filozof Athénaionos koncem 2. stol. př. n.l.

I ve starém Římě lze nalézt stopy různých označení, ale právě tam se jim dostalo i právní ochrany. Majitelům značek byla tato ochrana poskytována dočasně na základě oznamovací povinnosti. Ti, kteří pak takové označení zneužili, byli trestáni.

V Anglii mezi 13. a 14. století platil patentový systém, tzv. zvláštní systém privilegií, která byla udělována za přenesení úspěšných novinek ze zahraničí tak, aby se zvyšovala konkurenceschopnost země, snížil dovoz a zlevnila výroba. Tyto patenty měly formu otevřených dopisů, které byly ve Francii pojmenovány lettre patente, v angličtině letters patent.

Dalším významným historickým milníkem je pak rok 1474, kdy bylo 19. března v Benátské republice přijato dožecí privilegium o ochraně vynálezů. Přijaté pravidlo bylo velmi pokrokové, definováno bylo jako právo výlučné. Byly zde přesně stanoveny podmínky definující novost a sankce pro toho, kdo ho porušil.

---

[55] ANTHON, C. *A Classical Dictionary: Containing an Account of the Principal Proper Names Mentioned in Ancient Authors and Intended to Elucidate All the Important Points Connected with the Geography, History, Biography, Mythology, and Fine Arts of the Greeks and Romans.* New York: Harper & brothers, 1872.

Zajímavou zmínkou je pak informace o rychlém rozvoji republiky, jenž byl způsoben přesunem nadaných jedinců, kteří na omezenou dobu deseti let získali ochranu svých nápadů.[56]

V pozdním středověku v období rozvoje feudalismu se rozšířilo užívání značek v podobě šlechtických erbů, které se staly rodovým označením, jež identifikovalo svého majitele. Používají se na veškerém majetku šlechtických rodů počínaje oděvy, pečetidly a nádobami až po náhrobky. Označování není v této době nikterak omezováno. Díky tomu označení šlechtou využívají následně také řemeslníci a kupci pro odlišení svých výrobků. Pokud dochází k omezení v používání značek, pak jenom formou obyčejů. Ze šlechtických erbů se vyvinuly cechovní znaky používané buď jednotlivci, nebo celými cechy. Označení výrobku zprvu cechy chránilo, později jim ale ukládalo i povinnosti označovat své zboží a vyrábět ho v dobré kvalitě. Nedodržení kvality označovaného zboží nebo zneužití značky bylo trestáno.

Patentové právo se v evropských zemích významně rozvíjelo. Ve Francii sehrála důležitou roli Francouzská revoluce. Autor si mohl zajistit ochranu pro své vynálezy v závislosti na výši plateb na 5, 10 či 15 let.

V Americe byl přijat první zákon roku 1790. Přijatý zákon byl reakcí na podporu rozvoje vědy a užitých umění. První verze tohoto patentového zákona byla poměrně stručná. O její modernizaci se zasloužil Thomas Jefferson a jeho verze obsahovala již i definici patentovatelného vynálezu. Tento systém byl zrušen v roce 1836, jelikož bylo udělováno příliš velké množství „primitivních“ patentů.[57]

[56] ČADA, K. *Strategie průmyslového vlastnictví.* Praha: Metropolitan University Prague Press, 2014, s. 19–20. ISBN 978-80-86855-46-2.
[57] Tamtéž, s. 21

3.2 Vývoj průmyslověprávní ochrany vzorů na území České republiky

Ochrana průmyslových vzorů na území ČR sahá až do 50. let 19. století, kdy na základě císařského patentu č. 237/1858 ř.z. byla poskytována ochrana průmyslovým vzorům tzv. vzhledovým vzorem. Císařský patent rozlišoval ploché vzorky (dessiny) a vzorky trojrozměrné (modely). Způsob ochrany spočíval na registračním principu. Zápisné úřady (obchodní a živnostenské komory) neprováděly průzkum novosti, ale jen formální průzkum přihlášky.[58]

Císařský patent platil na našem území až do roku 1952, kdy byl nahrazen zákonem č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech. Zápis chráněných vzorů prováděl Úřad pro vynálezy a zlepšovací náměty v Praze (soudy měly pravomoc rozhodovat spory o právo na chráněný vzor). Ochrany požívaly „nové vnější úpravy výrobků, použitelné při jejich průmyslové výrobě“ (§ 15 odst. 1). Vnější úpravou výrobku se potom rozuměl „zvláštní tvar výrobku anebo zvláštní úprava obrysů, kresby nebo barev“ (§ 15 odst. 2).[59]

Část zákona č. 8/1952 Sb., která upravovala ochranu průmyslových vzorů, byla zrušena zákonem č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech. Ten platil až do konce roku 1990. Ochranu průmyslovým vzorům poskytoval Úřad pro vynálezy a objevy v Praze, a to buď ve formě osvědčení, nebo patentu. Osvědčením se tak „stvrzovala ve vzájemném souladu práva státu a autora průmyslového vzoru“ (§ 98 odst. 1 zák. č. 84/1972 Sb.). Původci průmyslového vzoru příslušelo autorství a náležela mu odměna. Mezi podmínky zápisné způsobilosti průmyslových vzorů patřila novost, průmyslová využitelnost a otázka vyřešení vnějšího vzhledu výrobku (§ 77 odst. 1 a 2 zák. č. 84/1972 Sb.). Ochrana byla poskytována na základě přihlášky průmyslového vzoru. Úřad prováděl ve správním řízení formální i věcný průzkum přihlášky.[60]

KOUKAL, P. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-929-8. cit: in Effenberger, 1998, s. 30.

[59] KOUKAL, P. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 19. ISBN 978-80-7478-929-8.

[60] Tamtéž, s. 20

Po pádu komunistického režimu byl záhy přijat zákon o vynálezech (zák. č. 527/1990 Sb.), který v části druhé obsahoval právní úpravu ochrany průmyslových vzorů. Byla opuštěna socialistická konstrukce nevýlučné ochrany, avšak podmínky zápisné způsobilosti zůstaly v zásadě stejné (§ 36 odst. 1 zák. o vynálezech ve znění do 30. 9. 2000), jako tomu bylo v zákoně č. 84/1972 Sb. Formou ochrany bylo osvědčení o zápisu průmyslového vzoru (§ 52 odst. 1 zák. o vynálezech, ve znění do 30. 9. 2000). Zápisem do rejstříku se přihlašovatel stal majitelem průmyslového vzoru, kterému náleželo „výlučné právo využívat průmyslový vzor, poskytnout souhlas k využívání průmyslového vzoru jiným osobám, nebo na ně průmyslový vzor převést" (§ 55 zák. o vynálezech, ve znění do 30. 9. 2000). Ochrana tedy (oproti dnešnímu stavu) působila až ode dne zápisu průmyslového vzoru do rejstříku, nikoliv zpětně ke dni podání přihlášky.[61]

V roce 2000 byl přijat platný zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zák. č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, který poskytuje ochranu zapsaným průmyslovým vzorům (tzv. nezapsaným průmyslovým vzorům poskytují ochranu čl. 1 odst. 2, 15 a 19 odst. 2 nařízení 6/2002/ES, viz dále).[62]

Zákon o ochraně průmyslových vzorů je výsledkem implementace směrnice 98/71/ES, která stanoví členským státům povinnost zakotvit v národních právních řádech sui generis režim ochrany, v němž bude docházet k zápisům průmyslových vzorů (Suthersanen, 2010, 87). Směrnice se oproti nařízení 6/2002/ES nevztahuje na nezapsané průmyslové vzory.[63]

V České republice je ochrana zapsaných průmyslových vzorů postavena (na rozdíl od řady evropských států, kde se neprovádí věcný průzkum – Francie, Španělsko, Itálie, země Beneluxu) na registračním principu s plným věcným průzkumem zápisné způsobilosti (viz též komentář k § 37).

Průzkumný pracovník Úřadu průmyslového vlastnictví zkoumá tedy nejen to, zda má přihláška průmyslového vzoru požadované náležitosti (formální průzkum), ale zejména

[61] KOUKAL, P. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 20. ISBN 978-80-7478-929-8.
[62] Tamtéž, s. 20.
[63] Tamtéž, s. 21.

to, zda přihlašovaný předmět je vůbec průmyslovým vzorem, zda splňuje kritérium novosti, individuální povahy, zda je souladný s dobrými mravy a veřejným pořádkem, případně zda nekoliduje s tzv. staršími právy (§ 37 odst. 6). O zápis průmyslového vzoru do rejstříku se žádá přihláškou průmyslového vzoru a Úřad průmyslového vlastnictví vydává přihlašovateli osvědčení (§ 38 odst. 1). Takto získaná ochrana poskytuje vlastníkovi zapsaného průmyslového vzoru výlučné právo (§ 19 odst. 1) užívat průmyslový vzor, bránit třetím osobám užívat jej bez jeho souhlasu, poskytnout souhlas s užíváním průmyslového vzoru jiným osobám (licence) nebo na ně právo na průmyslový vzor převést. Ochrana zapsaného průmyslového vzoru trvá 5 let ode dne podání přihlášky průmyslového vzoru (§ 11 odst. 1), přičemž vlastník průmyslového vzoru může dobu ochrany opakovaně obnovit, a to vždy za 5 let, a to až na celkovou dobu 25 let (§ 11 odst. 2).[64]

3.3 Průmyslový vzor

Ochrana průmyslového vzoru chrání to, co dělá výrobek podnikatele atraktivním, zajímavým nebo ho odlišuje od ostatních, tedy to, co zvyšuje jeho hodnotu pro uživatele a odlišuje ho od ostatních. Chrání smysly vnímatelné vlastnosti výrobku. Toto vnější uspořádání výrobku má estetický charakter, na rozdíl od technických řešení nikoliv funkční.

Abych mohl dále pokračovat, je třeba definovat průmyslový vzor. Dle stránek Úřadu průmyslového vlastnictví je uveden následující popis: „Průmyslovým vzorem se rozumí vzhled výrobku, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení. Jde o vizuálně vnímatelnou vlastnost výrobku, nikoliv např. o jeho technickou nebo konstrukční podstatu. “[65]

[64] KOUKAL, P. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 26. ISBN 978-80-7478-929-8. cit. in Effenberger, 1998

[65] ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ. *Průmyslové vzory.* [online]. © 2020 [cit. 2021-12-20]. Dostupné z:https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/prumyslove-vzory.

Zákon o ochraně průmyslových vzorů pak definuje průmyslový vzor v § 2, písmene a) a b) tak, že je „a) průmyslovým vzorem vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení, b) výrobkem průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástek určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů“[66].

Směrnice Evropského parlamentu říká, že průmyslovým vzorem „se rozumí vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu, a/nebo materiálu výrobku jako takového, a/nebo jeho dekoru“[67].

Pavel Koukal pak v knize „Zákon o ochraně průmyslových vzorů“ popisuje průmyslový vzor, tedy s pohledem německého právního systému, jako nehmotný statek, kde každý vzhled výrobku nebo jeho části, ať již splňuje podmínky zápisné způsobilosti, je považován za vzor. Dále uvádí, že průmyslový vzor je výsledkem tvůrčí činnosti, a proto se k němu vztahují nejen majetková, ale i osobnostní práva, zatímco pojem výrobku je širší. Pod výrobek tak zákon o ochraně průmyslových vzorů zahrnuje nejen hmotné předměty vyráběné průmyslově nebo řemeslně, ale také „součástky určené k sestavení do složeného výrobku, obal. úpravu, grafický symbol a typografický znak“. Především v případě „grafického symbolu“ nebo „typografického znaku“ označuje zákon formou právní fikce uvedené, fakticky nehmotné předměty, za výrobky. Ve skutečnosti se však o výrobky nejedná, neboť jde o označení či grafické výtvory, které samy o sobě teprve budou aplikovány na výrobku.[68]

---

[66] ČESKO. Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, § 2. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[67] EU. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/71/ES ze dne 13. října 1998 o právní ochraně (průmyslových) vzorů, čl. 1 písm. a).

[68] KOUKAL, P. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, s. 10–11. ISBN 978-80-7478-929-8.

Kromě zapsaného národního průmyslového vzoru[69] rozlišuje evropské nařízení[70] také dvě další formy ochrany průmyslových vzorů Společenství. Jedná se o nezapsaný průmyslový vzor Společenství a zapsaný průmyslový vzor Společenství. Nezapsaný průmyslový vzor je pak určen pro nabídku některých odvětví průmyslu, která vytváří své výrobky s krátkou životností a velkým množství vzorů. Takové výrobky jsou produkovány zejména textilním průmyslem. Výhodou zapsaných vzorů Společenství je delší doba jejich ochrany.

3.4 Předmět ochrany

Průmyslovým vzorem je tedy dle ZPV „vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho grafické zdobení“[71]. Takový vzor je pak způsobilý ochrany. Musí ale také splňovat podmínku novosti a musí mít individuální povahu. Kromě těchto dvou podmínek nesmí vzor porušovat soulad s dobrými mravy a veřejným pořádkem.

Novost, podmínka novosti je naplněna, jestliže u jiného průmyslového vzoru v teritoriu podané registrace není shoda, a to přede dnem podání přihlášky nebo přede dnem vzniku práva přednosti zpřístupněn veřejnosti.

Individuální povaha je pak naplněna, pokud má průmyslový vzor individuální povahu, a to za předpokladu, že celkový dojem, který vyvolává u informovaného uživatele[72], je odlišný od dojmu, který u takového uživatele vyvolává průmyslový vzor zpřístupněný veřejností. Není tedy rozhodující, že průmyslový vzor má odlišné detaily, důležitý je právě celkový dojem, a to s ohledem na charakter výrobku.

---

[69] ČESKO. Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[70] EUR-LEX. *Dokument 32002R0006: Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o* (průmyslových) vzorech Společenství. [online]. 5. 1. 2002 [cit. 2021-12-26]. Dostupné z: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=celex%3A32002R0006

[71] ČESKO. Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů., §2, písm. a), In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000

[72] Osoba s určitým stupněm a množstvím znalostí a vzorového povědomí.

3.5 Rozsah a způsob ochrany

Právo k průmyslovému vzoru náleží původci či jeho právnímu nástupci. V případě zaměstnaneckého průmyslového vzoru pak právo náleží zaměstnavateli. Absolutní práva chrání průmyslový vzor tak, jak je stanoveno v § 10, jenž stanovuje, že rozsah ochrany je dán dle vyobrazení průmyslového vzoru, jak je zapsán v rejstříku. Ochrana je ale také poskytnuta prostřednictvím relativních majetkových práv, kterou poskytuje třeba nekalosoutěžní ochrana nebo také formou ochrany autorskoprávní.

Zapsaný průmyslový vzor jeho vlastníkovi poskytuje právo daný vzor užívat a bránit třetím osobám v užívání bez jeho souhlasu „ius excludendi[73]“. Vlastník také může na zapsaný průmyslový vzor udělit licenci, učinit z něj předmět zástavního práva nebo právo převést translativním[74] převodem.

3.6 Účinky, doba ochrany a zánik

Počátek ochrany je dán § 11[75]. Ochrana zapsaného průmyslového vzoru trvá 5 let od data podání přihlášky. Ochrannou dobu pak lze opakovaně obnovovat, a to vždy o 5 let, až na celkovou dobu 25 let. To platí jak pro národní, tak pro průmyslový vzor Společenství. Ochrana u nezapsaného průmyslového vzoru se počítá od okamžiku zpřístupnění vzoru veřejnosti. Doba ochrany je tak fixně stanovena na dobu tří let.

---

[73] Možnost ostatní subjekty vyloučit z užívání daného statku.

[74] Translativním převodem dochází k zániku absolutních práv a povinností k předmětu převodu v jednom subjektu a odvozenému nabytí týchž práv a povinností jiným subjektem.

[75] (1) Ochrana zapsaného průmyslového vzoru trvá 5 let od data podání přihlášky.
(2) Vlastník zapsaného průmyslového vzoru může tuto dobu ochrany opakovaně obnovit, a to vždy o 5 let, až na celkovou dobu 25 let od data podání přihlášky průmyslového vzoru.
(3) Žádost o obnovu lze podat během posledního roku příslušného pětiletého období, nejpozději v den, který se číslem a pojmenováním shoduje se dnem podání přihlášky průmyslového vzoru. Se žádostí je vlastník průmyslového vzoru povinen zaplatit správní poplatek podle zvláštního právního předpisu.1) Není-li poplatek zaplacen, platí, že žádost nebyla podána.
(4) Nebude-li žádost podána podle odstavce 3, je vlastník oprávněn ji podat do 6 měsíců ode dne, kdy měla být nejpozději podána. V takovémto případě je povinen zaplatit příslušný poplatek za žádost ve dvojnásobné výši. Nebude-li žádost podána ani v této dodatečné lhůtě, popřípadě není-li správní poplatek zaplacen v požadované výši, ochrana průmyslového vzoru zaniká k datu, kdy podle odstavce 3 měla být žádost nejpozději podána.
(5) Práva třetích osob, které po marném uplynutí lhůty k podání žádosti o obnovu ochrany průmyslového vzoru podle odstavce 3 v dobré víře započaly s využíváním průmyslového vzoru nebo k takovému využívání provedly vážné a účinné přípravy, nejsou obnovou provedenou na základě dodatečného podání žádosti o obnovu dotčena.

Zánik práva je řešen v § 26[76], který definuje, že doba ochrany zaniká po uplynutí doby ochrany, která je maximálně 25 let od podání přihlášky, dále pak v případě, že se vlastník svého vzoru vzdá. Zapsaný průmyslový vzor lze také vymazat z rejstříku dle § 27, ZPV.

3.7 Vlastnictví, převod práv a licence

Vlastník nebo vlastníci registrovaného průmyslového vzoru se zapisují do rejstříku. V případě změny vlastníka je třeba smlouvu o převodu provést písemnou formou a změna je na základě podání zapsána do registru. Pokud je průmyslový vzor předmětem podílového spoluvlastnictví dle § 33, ZPV, které se podpůrně řídí právní úpravou podílového spoluvlastnictví v občanském zákoníku dle § 1115. Potom je každý ze spoluvlastníků „oprávněn uplatňovat nároky z porušení nebo ohrožení práv k průmyslovému vzoru samostatně“[77]. Pokud není dohodnuto smlouvou jinak, je k převodu práv třeba souhlasu všech spoluvlastníků. To samé platí pro poskytnutí licence. Samotný průmyslový vzor pak mohou všichni spoluvlastníci používat stejně.

3.8 Zakotvení v českém právním systému

Ochrana duševního vlastnictví, ať již průmyslového, nebo autorského, je na národní, tedy teritoriálně omezeném území zajišťována primárně těmito zákony. Je třeba zmínit, že přestože jsme v předchozím textu duševní majetek definovali jako majetek náležící fyzickým a právnickým osobám, jedná se tedy o soukromoprávní odvětví, je třeba do mého neúplného výčtu relevantních zákonů zahrnout i zákony veřejnoprávní povahy. I když v níže uvedeném seznamu neuvádím vyhlášky a novelizace a změny zákonů, je třeba zmínit, že významnou roli zde mají i rozhodnutí předsedů úřadů. Tato rozhodnutí z podstaty spadají do judikatury. Primárním národním zákonem je samozřejmě Ústava České republiky. Nicméně nejdůležitějším je pak občanský zákoník, neboť – jak jsem

[76] Právo ze zapsaného průmyslového vzoru zaniká, jestliže
a) uplyne doba ochrany,
b) vlastník průmyslového vzoru se ho vzdá; v tomto případě právo zanikne dnem, kdy tato skutečnost byla vyznačena v rejstříku. Váznou-li na průmyslovém vzoru práva třetích osob, Úřad zánik průmyslového vzoru vyznačí až poté, kdy obdrží od vlastníka průmyslového vzoru důkaz o tom, že tyto třetí osoby byly o tomto záměru vlastníka průmyslového vzoru informovány.

[77] (2) Pokud není spoluvlastníky dohodnuto jinak, má právo využívat průmyslový vzor každý z nich.
(3) K platnému uzavření licenční smlouvy je třeba, není-li dohodnuto jinak, souhlasu všech spoluvlastníků; každý ze spoluvlastníků je oprávněn uplatňovat nároky z porušení nebo ohrožení práv k průmyslovému vzoru samostatně.

definoval u průmyslového vlastnictví – se jedná o formální oznamovací povinnosti, které jsou vždy spojeny s poplatky. Výčet zákonů je tedy spojen i s poplatky a jejich výběrem.

Protože duševní vlastnictví není jen o definicích a evidenci, ale zejména o ochraně a případných sankcích, trestech a dohledu, je výčet zákonů rozšířen o zákony zajišťující zřízení dozorových a registračních autorit soudním řádem a trestním a přestupkovým zákoníkem:

- Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním.
- Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.
- Zákon č. 64/1986 Sb., České národní rady o České obchodní inspekci.
- Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích.
- Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků.
- Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech.
- Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.
- Zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.
- Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách.
- Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku.
- Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským.
- Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat.
- Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů.
- Zákon č. 206/2000 Sb., o ochraně biotechnologických vynálezů.
- Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů.
- Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin.
- Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení.
- Zákon č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.
- Zákon č. 173/2002 Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin.
- Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.
- Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích.
- Zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči.
- Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

- Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích.
- Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů.
- Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.
- Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích Sazebník správních poplatků Úřadu průmyslového vlastnictví.
- Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech.
- Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.
- Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.
- Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.
- Zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie.
- Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky.
- Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
- Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.
- Zákon č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví.

PRAKTICKÁ ČÁST

4 PODÁNÍ PRŮMYSLOVÉHO VZORU

V této kapitola se zaměřím na samotné podání přihlášky průmyslového vzoru. V předchozích kapitolách jsem nejdříve definoval duševní vlastnictví a provedl rozdělaní jejich druhů na autorská práva a práva průmyslového vlastnictví. Následně jsem definoval, které zákony ošetřují jednotlivé oblasti a popsal formy mezinárodní ochrany a hlavní organizace zabývající se rozvojem, ochranou, podporou a pro tuto kapitolu hlavním aspektem registrací průmyslového vlastnictví. V předposlední kapitole jsem rozdělil průmyslový vzor a nahlédl do jeho historie. Z těchto kapitol vyplynulo, že registraci průmyslového vzoru zejména díky mezinárodním smlouvám, které Česká republika ratifikovala, je možné provést registraci průmyslového vzoru třemi způsoby: u teritoriálně příslušného úřadu průmyslového vlastnictví nebo u WIPO, který umožňuje současnou registraci průmyslového vzoru ve smluvních státech, nebo u EUIPO, který umožňuje registraci průmyslového vzoru Společenství u členských států Evropské unie, a to vždy jedinou přihláškou.

4.1 Řízení o přihlášce na národní úrovni

Aby bylo možné podat registraci, a to ať již průmyslového vzoru, nebo průmyslového vzoru společenství, je třeba splnit základní podmínky, jimiž jsou novost a individuálnost. Před samotnou registrací je třeba provést průzkum[78] v databázích registrovaných vzorů. Existuje také možnost využít služby patentového zástupce, nebo se nechat před úřadem zastupovat advokátem. Pokud původce patentového vzoru nemá na území České republiky sídlo nebo trvalý pobyt, musí použít pro účely přihlášky k zastupování advokáta nebo patentového zástupce. To samé platí pro podání přihlášky u EUIPO. V případě, že je jako zástupce pro přihlášení vzoru využit patentový zástupce nebo advokát, stává se účastníkem řízení.

[78] Za předpokladu přihlášení v teritoriu České republiky, lze prověření provést v online databázi Úřadu průmyslového vlastnictví na adrese https://isdv.upv.cz/webapp/!resdb.vza.frm. V případě WIPO pak na adrese https://www3.wipo.int/designdb/en/index.jsp. EUIPO pak na adrese https://www.tmdn.org/tmdsview-web/welcome#/dsview.

Řízení o přihlášce průmyslového vzoru je správním řízením s odchylkami stanovenými v zákoně o ochraně průmyslových vzorů dle § 40[79] ZPV. Samotné řízení začíná dnem podání bezvadné přihlášky, k níž byl přihlašovatelem nejpozději do jednoho měsíce ode dne podání přihlášky zaplacen správní poplatek dle příslušného sazebníku. Přihlašovateli tak vzniká tzv. prioritní právo (nebo též právo přednosti)[80]. Přihlašovatel může rovněž v přihlášce uplatnit prioritní právo, které vyplývá z Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněné pod č. 64/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 81/1985 Sb. Prioritní právo poskytuje přihlašovateli ochranu před každým, kdo později podá přihlášku shodnou nebo podobnou přihlašovanému vzoru. Přihlášku podává původce nebo jeho zástupce u příslušného patentového úřadu. Správní poplatek se pro naplnění bezvadné přihlášky musí uhradit nejpozději do 30 dní.

Obsah přihlášky pak má obligatorní obsahové náležitosti, které jsou uvedeny v § 35[81] ZPV (nejméně žádost o zápis do rejstříku, kde jsou uvedeny identifikátory původce a přihlašovatele a identifikace výrobku, v níž je průmyslový vzor vyobrazen).

---

[79] (1) Pro řízení před Úřadem platí správní řád s odchylkami uvedenými v tomto zákoně a s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, 5) o možnosti volby několika společných zmocněnců, 5a) o prominutí zmeškání úkonu, 5b) o přerušení řízení, 5c) o lhůtách pro vydání rozhodnutí, 5d) o ochraně před nečinností, 5e) dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu, 5f) a dále ustanovení o účastnících řízení; 5g) ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona, 5h) se však použijí.
(2) Za úkony spojené s řízením podle tohoto zákona vybírá Úřad správní poplatky podle zvláštního právního předpisu.1).

[80] (1) Dnem podání přihlášky průmyslového vzoru vzniká přihlašovateli právo přednosti za předpokladu, že přihláška obsahuje náležitosti uvedené v § 35 odst. 1.
(2) Právo přednosti, které vyplývá z Pařížské úmluvy, 3) musí přihlašovatel uplatnit do jednoho měsíce od podání přihlášky a na výzvu Úřadu v jím stanovené lhůtě toto právo prokázat, jinak k němu Úřad nepřihlíží.
(3) Právo přednosti podle odstavce 2 lze uplatnit z přihlášky průmyslového vzoru, v níž je požadována ochrana v členském státě Pařížské úmluvy3) nebo ve státě, který je členem Světové obchodní organizace; jestliže stát, v němž je podána první přihláška průmyslového vzoru, není smluvní stranou Pařížské úmluvy3) ani členem Světové obchodní organizace, lze právo přednosti z tohoto podání přiznat jen za podmínky vzájemnosti.

[81] (1) Má-li přihláška průmyslového vzoru založit právo přednosti, musí obsahovat.
a) Žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku.
b) Jméno a příjmení nebo obchodní firmu přihlašovatele a adresu trvalého pobytu nebo místa podnikání, je-li přihlašovatelem osoba fyzická, a obchodní firmu nebo název a sídlo, je-li přihlašovatelem osoba právnická.
c) Vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a který lze reprodukovat.

Po podání přihlášky může přihlašovatel také vzít přihlášku zpět. V řízení se uplatňuje tzv. průzkumový princip. Úřad nejprve provede formální průzkum přihlášky dle § 37[82], v jehož rámci si ověřuje, zda přihláška splňuje náležitosti stanovené zákonem. Nejsou-li ve stanovené lhůtě na výzvu úřadu přihlašovatelem odstraněny nedostatky v těchto náležitostech, úřad přihlášku odmítne. Je-li přihláška formálně bezvadná, přistoupí k jejímu věcnému průzkumu. V rámci věcného průzkumu úřad posuzuje, zda není dán absolutní, či relativní důvod zápisné nezpůsobilosti. Shledá-li úřad, že je zde dána překážka zápisu přihlašovaného vzoru, úřad přihlášku zamítne. Pokud ÚPV po provedení věcného průzkumu přihlášku nezamítne, zveřejní ji v rejstříku.

---

(2) Přihláška dále musí obsahovat.
a) Název průmyslového vzoru.
b) Určení výrobku, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na němž je aplikován, včetně jeho zatřídění podle příslušných tříd mezinárodního třídění průmyslových vzorů, 4).
c) Jméno a příjmení původce průmyslového vzoru, popřípadě prohlášení přihlašovatele, že původce se vzdává práva být uveden.
(3) Přihláška dále může obsahovat.
a) popis, který vysvětluje vyobrazení.
b) žádost o odklad zveřejnění průmyslového vzoru podle § 38 odst. 4.
(4) Přihláška může obsahovat žádost o zápis jednoho průmyslového vzoru (jednoduchá přihláška průmyslového vzoru) nebo žádost o zápis více průmyslových vzorů (hromadná přihláška průmyslového vzoru). S výjimkou průmyslových vzorů spočívajících ve zdobení se hromadná přihláška průmyslového vzoru může týkat pouze průmyslových vzorů patřících do jedné třídy mezinárodního třídění průmyslových vzorů.
(5) Hromadná přihláška průmyslového vzoru musí obsahovat seznam průmyslových vzorů, o jejichž zápis se žádá.
(6) Údaje obsažené v přihlášce průmyslového vzoru uvedené v odstavci 2 písm. a) a b) a odstavci 3 písm. a) nemají vliv na rozsah ochrany vyplývající z průmyslového vzoru jako takového.
[82] (1) Úřad podrobí přihlášku průzkumu.
(2) Neobsahuje-li přihláška náležitosti uvedené v § 35 odst. 1 a 2, vyzve Úřad přihlašovatele, aby nedostatky ve stanovené lhůtě odstranil.
(3) Týkají-li se nedostatky náležitostí uvedených v § 35 odst. 1, které přihlašovatel ve stanovené lhůtě odstranil, považuje se za den podání den, kdy tuto opravu obdržel. Jinak se taková přihláška pokládá za nepodanou.
(4) Neodstraní-li přihlašovatel nedostatky uvedené v § 35 odst. 2 ve stanovené lhůtě, Úřad řízení o přihlášce průmyslového vzoru zastaví.
(5) Přihlašovatel je až do zápisu v rejstříku oprávněn rozdělit hromadnou přihlášku průmyslového vzoru. Právo přednosti z původní přihlášky bude zachováno i pro přihlášky rozdělené, jestliže obsahují jen průmyslové vzory uvedené v původní přihlášce.
(6) Není-li předmětem přihlášky průmyslový vzor podle § 2, popřípadě jestliže průmyslový vzor, který je předmětem přihlášky, nesplňuje požadavky podle § 3 až 5 a § 7 až 9, Úřad přihlášku zamítne. Přihláška průmyslového vzoru bude zamítnuta rovněž z důvodu kolize se starším shodným průmyslovým vzorem s účinky na území České republiky, který byl zpřístupněn veřejnosti po dni podání přihlášky, popřípadě po dni vzniku práva přednosti této přihlášky. Před zamítnutím přihlášky musí být přihlašovateli umožněno vyjádřit se k důvodům, pro které má být přihláška zamítnuta.

Podle Ženevského aktu umožňuje přihlašovateli přihlásit průmyslový vzor na základě jediné mezinárodní přihlášky podané u mezinárodního úřadu prostřednictvím národního úřadu země přihlašovatele pro členské země.

Česká republika není členem Haagského systému, nicméně s platností od 1. 1. 2008 se stala členskou stranou Ženevského aktu Haagské dohody Evropská unie (EU). Přihlašovatelé, kteří mají na území EU, tedy i České republiky trvalé bydliště, jsou občany členského státu EU nebo mají na území EU provozovnu, mohou získat ochranu průmyslových vzorů podle Ženevského aktu ve státech nebo mezivládních organizacích, které jsou opět členy právě Ženevského aktu Haagské dohody.

Pro Evropskou unii se pro účely mezinárodního zápisu průmyslového vzoru užívá Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Přihláška pro podání průmyslového vzoru na národní úrovni je pak Příloha 1 – Přihláška UPV-P03.vcetne.zastupce této práce.

4.2 Přihláška u EUIPO na regionální úrovni

Registrace regionální cestou Evropské unie je další ze způsobů registrace průmyslového vzoru Společenství. Pro Evropskou unii se pro účely mezinárodního zápisu průmyslového vzoru Společenství užívá Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Tato cesta je ve srovnání s národní cestou ochrany pro přihlašovatele mnohem výhodnější. Přihlašovatel není povinen být zastupován kvalifikovaným zástupcem. Úspěšným podáním u Úřadu pro harmonizaci vnitřního trhu získá ochranu zapsaným vzorem Společenství, která je platná nejen ve všech stávajících zemích Evropské unie, ale ochrana se automaticky vztahuje i na země, které přistoupí v budoucnosti. Přihlašovatel žádající o tuto formu ochrany nemusí být ani rezidentem členských zemí Evropské unie. Kromě jednotné registrace průmyslového vzoru Společenství u všech členů EU je významnou výhodou i finanční stránka. V případě registrace regionální cestou se vždy jedná o přihlášení ve všech zemích, registraci nelze provést jen ve vybraných zemích. Přihlášku je možné podat i u národního Úřadu[83].

Přihláška pomocí EUIPO je k dispozici online[84].

[83] ČESKO. Zákon č. 527/1990 Sb., zákon o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, odst. 2, § 34. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1990

[84] Dostupné na adrese https://euipo.europa.eu/rcd/efiling/wizard.htm?execution=e2s1

4.3 Přihláška u WIPO na mezinárodní úrovni

Systém je spravován Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví se sídlem ve švýcarské Ženevě, který vede kromě jiného i rejstřík mezinárodních průmyslových vzorů. Mezinárodní úřad byl zřízen Úmluvou o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) podepsanou ve Stockholmu dne 14. července 1967, uveřejněné pod č. 69/1975 Sb., ve znění vyhlášky č. 80/1985 Sb. Poslední způsob registrace je založen na tzv. Haagském systému zápisu průmyslových vzorů. Haagský systém je tvořen třemi na sobě nezávislými akty, a to Londýnským, Haagským a Ženevským aktem. Proces podání přihlášky mezinárodní cestou se provádí u WIPO a je stejný jako u podání přihlášky národní cestou. Přihlášku je možné podat na území jakékoli země, která je členem Haagského systému, stejně jako u zapsaného průmyslového vzoru Společenství, ani v případě mezinárodního průmyslového vzoru není zápis podmíněn existencí národní přihlášky. Významnou výhodou pro přihlašovatele je možnost v rámci jedné přihlášky registrovat až 100 vzorů. Jedinou podmínkou je zde povinná společná nadřazená třída dle Locarnského třídění. Ochrana se poskytuje na dobu pěti let, prodloužení se provádí vždy o dalších pět let. Maximální doba v tomto případě závisí na národních podmínkách daného teritoria.

Přihláška pro registraci u WIPO se provádí on-line po provedení registrace na stránkách organizace[85]. Registraci je také možné provést pomocí formulářů.[86] Formulář pro registraci je pak Příloha 2 – Přihláška k registraci u WIPO, této práce.

[85] Dostupné na adrese: https://www.wipo.int/portal/en/
[86] Dostupné na adrese: https://www.wipo.int/hague/en/forms/

ZÁVĚR

Pohledem do historie duševního vlastnictví získáváme jasné signály, že ochrana duševního vlastnictví vedla k ekonomickému a společenskému rozvoji. Krom ekonomického a společenského rozvoje, vede podpora a ochrana duševního vlastnictví k vytváření nových technologií. Lze tedy konstatovat že podpora lidské tvůrčí činnosti a lidského myšlení zajišťuje rozvoj společnosti a její posun vpřed.

Postupným vývojem, zejména na úrovni mezinárodní spolupráce se daří nejen vytvářet podmínky pro ochranu duševního vlastnictví, ale i jeho rozvoji, širší ochraně a významným způsobem se zjednodušuje historicky zavedená ochrana zajišťovaná registračním principem. Postupnou indukcí a syntézou zdrojů se podařilo popsat způsob registrace průmyslového vzoru. Z uvedených informací vyplývá, že v rámci společenství EU je nejsnadnější provedení registrace u EUIPO. Registrace probíhá jednoduchým vyplněním formuláře a přiložením grafického znázornění registrovaného vzoru. Výhodou takové registrace je pak získání ochrany ve všech zemích společenství za jednotný poplatek a bez nutnosti využít služeb advokáta nebo patentového zástupce. Stejná pravidla pak platí pro registraci v rámci národní registrace. Obě registrace pak lze provést podáním u národního patentového úřadu. Stejně jednoduchá je pak samotná registrace u WIPO. Jen s rozdílem, že se zde uvádí země, kde se samotný průmyslový vzor má registrovat. Poslední cestou je pak samostatné podání vždy u národních patentových úřadů v dané zemi. Kromě dodržení formálních a věcných náležitostí přihlášky, které jsou odlišné v jednotlivých zemích, je nutné dodržet i jiná kritéria. Jedním z nich může být povinnost komunikovat s kvalifikovaným zástupcem pro danou zemi. V případě kvalifikovaného zástupce hovoříme o osobě, která je znalá všech tamních právních předpisů, která následně zajistí veškeré náležitosti týkající se přihlášení. Dalším rozdílem je pak maximální množství možných vyobrazení průmyslového vzoru. Souhrnem je také důležité zmínit, že byť je registrace jednotná a smluvní státy podpisem mezinárodních dohod významně usnadnili způsob registrace a ochrany, stále se vždy ochrana řídí legislativou daného státu.

Cílem práce také bylo odlišit průmyslový vzor od ostatních forem duševního vlastnictví. Analýzou, deskripcí a v konečné fázi komparací bylo provedeno rozdělení duševního vlastnictví na autorské právo a průmyslové vlastnictví. Následně bylo průmyslové

vlastnictví rozděleno na patenty, ochranné známky, průmyslové vzory, užitné vzory a práva k odrůdám rostlin. Ze samotné komparace pak vyplívají rozdíly jednotlivých oblastí průmyslového vlastnictví.

Zajímavou stránkou průmyslového vzoru, je pak souběh autorských práv a průmyslového vlastnictví. Tato oblast v práci není nijak rozebírána, neboť jde o velmi rozsáhlé téma. Avšak v průběhu seznamování s odbornými texty a publikacemi jsem se opakovaně potkal s názorem, že průmyslové vzory, lze chránit jen cestou autorských práv. Tato možnost mně velmi zaujala a rád bych se tomuto tématu věnoval do budoucna.

Celé téma duševního vlastnictví mně zaujalo na tolik, že jsem se přihlásil k čtyř semestrálnímu specializovanému studiu, zajišťovaném Úřadem průmyslového vlastnictví.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

ADAMOVÁ, Z. *Právo duševného vlastníctva.* Bratislava: TINCT, 2020. ISBN 978-80-973544-0-4.

ČADA, K. *Strategie průmyslového vlastnictví.* Praha: Metropolitan University Prague Press, 2014. ISBN 978-80-86855-46-2.

Haagská dohoda o mezinárodním přihlašování průmyslových vzorů a modelů ze dne 6. listopadu 1925 revidovaná v Londýně dne 2. června 1934 a v Haagu dne 28. listopadu 1960.

HORÁČEK, R. *Práva na označení a jejich vymáhání: zákon o ochranných známkách, zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení, zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví: komentář.* 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-569-5.

HORÁČEK, R., K. ČADA a P. HAJN. *Práva k průmyslovému vlastnictví.* 2., dopl. a přeprac. vyd. Praha: C. H. Beck, 2011. ISBN 978-80-7400-417-9.

JEŽEK, J. et al. *Prosazování práv duševního vlastnictví.* Praha: HP Invent, 2003.

KOUKAL, P. *Právní ochrana designu – průmyslové vzory, autorská díla*. Praha: Wolters Kluwer, 2012. ISBN 978-80-7357-886-2.

KOUKAL, P. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-929-8.

KOUKAL, P., M. ČERNÝ a R. CHARVÁT. *Zákon o ochraně průmyslových vzorů.* Praha: Wolters Kluwer, 2015. ISBN 978-80-7478-929-8.

PEŘINOVÁ, E. *Zákon o ochranných známkách: praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer, 2020. ISBN 978-80-7598-899-7.

TELEC, I. *Právo duševního vlastnictví v informační společnosti.* Praha: Leges, 2015. ISBN 978-80-7502-061-1.

TÝČ, V. a R. CHARVÁT. *Zeměpisná označení v mezinárodních smlouvách a v právu Evropské unie.* Praha: Leges, 2016. ISBN 978-80-7502-187-8.

ZDVIHALOVÁ, M. *Práva na označení v kontextu s evropskou úpravou*. Praha: Wolters Kluwer, 2018. ISBN 978-80-7598-139-4.

Ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů.

Seznam použitých zahraničních zdrojů

ANTHON, C. *A Classical Dictionary: Containing an Account of the Principal Proper Names Mentioned in Ancient Authors and Intended to Elucidate All the Important Points Connected with the Geography, History, Biography, Mythology, and Fine Arts of the Greeks and Romans*. New York: Harper & brothers, 1872.

Seznam použitých internetových zdrojů

HAK, J. *Mezinárodní ochrana průmyslových práv*. [online] © 2005 [cit. 2021-12-02]. Dostupné z: https://aplikovanepravo.cz/clanky-pdf/33.pdf

Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví. [online] © EUIPO 1995–2022 [cit. 2021-12-28]. Dostupné z: https://euipo.europa.eu/ohimportal/cs/home

Úřad průmyslového vlastnictví. [online] 2020 © ÚPV [cit. 2021-12-15] Dostupné z: https://upv.gov.cz/

World Intellectual Property Organization [online] 2021 © WIPO [cit. 2022-1-12] Dostupné z: https://www.wipo.int/portal/en/

KOUKAL, P. et al. *Judikatura: Právo duševního vlastnictví.* [online] © 2020 [cit. 2021-12-28]. Dostupné z: https://is.muni.cz/do/rect/el/estud/praf/2019podzim/dusevni_vlastnictvi/web/pages/11-judikatura.html

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI. *Důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., občanskému zákoníku.* [online]. [cit. 2021-12-28]. Dostupné z: http://obcanskyzakonik.justice.cz/fileadmin/Duvodova-zprava-NOZ-konsolidovana-verze.pdf

ŠTEMBERKOVÁ, R. *Úvod do problematiky duševního vlastnictví.* České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2018. ISBN 978-80-7394-710-1.

ÚŘAD PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ. *Průmyslové vzory.* [online]. © 2020 [cit. 2021-12-20]. Dostupné z: https://upv.gov.cz/prumyslova-prava/prumyslove-vzory

ÚŘAD EVROPSKÉ UNIE PRO DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ. *Průmyslové vzory v Evropské unii.* [online]. © 2021 [cit. 2021-12-29]. Dostupné z https://oami.europa.eu/ohimportal/cs/designs-in-the-european-union

OSN. *Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.* [online]. © 2015 [cit. 2021-12-16]. Dostupné z: https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/04/Parizska-umluva.pdf

Seznam právních předpisů

EUR-LEX. *Dokument 32002R0006: Nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství.*

EUR-LEX. *Document 32006D0954: Rozhodnutí Rady ze dne 18. prosince 2006 , kterým se schvaluje přistoupení Evropského společenství k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999.*

Locarnská dohoda o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsaná v Locarnu 8. října 1968 a změněná dne 28. září 1979 (vyhláška č. 18/1981 Sb., ve znění vyhlášky č. 85/1985 Sb.).

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. 3. 1883 (vyhláška č. 64/1975 Sb.) ve znění poslední revize ve Stockholmu ze dne 14. 7. 1967. „Vyhláška č. 64/1975 Sb. o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967“

Usnesení č. 2/1993 Sb., Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součástí ústavního pořádku České republiky.

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám).

Zákonem č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů

a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách).

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 529/1991 Sb., zákon o ochraně topografií polovodičových výrobků.

Zákon č. 478/1992 Sb., zákon o užitných vzorech.

Zákon č. 527/1990 Sb., zákon o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 89/2012 Sb., Zákon občanský zákoník

Zákon č. 121/2000 Sb., Zákon o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

Zákon č. 452/2001 Sb., Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele

SEZNAM ZKRATEK

AEPO	Association of European Performers' Organisations, Asociace evropských organizací interpretů
ARIPO	African Regional Industrial Property Organization, Africká regionální organizace duševního vlastnictví
AZ	Autorský zákon
EPO	European Patent Office, Evropský patentový úřad
EU	Evropská unie
EUIPO	European Union Intellectual Property Office, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví
EURATOM	Evropské společenství pro atomovou energii
GATT	General Agreement on Tariffs and Trade, Všeobecná dohoda o clech a obchodu
LZPS…	Listina základních práv a svobod 2/1993
NAFTA	Severoamerická dohoda o volném obchodu
OAPI	Organisation Africaine de la Propriété Intellectuelle, Africká organizace duševního vlastnictví
OZ, …	Občanský zákoník 89/2012
PCT	Patent Cooperation Treaty, Smlouva o patentové spolupráci
TRIPS	The Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, Organizace OSN pro vzdělání, vědu a kulturu
ÚPV	Úřad průmyslového vlastnictví
WIPO	World Intellectual Property Organization, Světový úřad duševního vlastnictví
WTO	World Trade Organization, Světová obchodní organizace
ZOP	Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele.
ZOR	Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám).

ZOZ	Zákonem č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách)
ZPV	Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.
ZTPV	Zákon č. 529/1991 Sb., zákon o ochraně topografií polovodičových výrobků
ZUV	Zákon č. 478/1992 Sb., zákon o užitných vzorech
ZVP	Zákon č. 527/1990 Sb., zákon o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

Seznam tabulek

Tabulka 1 Srovnávací tabulka práv duševního vlastnictví 22

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – Přihláška UPV-P03.vcetne.zastupce ..... **Chyba! Záložka není definována.**

Příloha 2 – Přihláška k registraci u WIPO ..... I**Chyba! Záložka není definována.**

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Vojtěch Nol

Obor:

Forma studia: Bakalářské kombinované studium

Název práce: Registrace průmyslového vzoru v národním a mezinárodním měřítku

Rok: 2022

Počet stran textu bez příloh:[87]

Celkový počet stran příloh:[88]

Počet titulů českých použitých zdrojů:

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů:

Počet internetových zdrojů:

Vedoucí práce: doc. JUDr. et Mgr. Jan Brázda, Ph.D.

---

[87] zahrnuje počet stran od úvodu po závěr práce (seznamy použitých zdrojů již nepočítáme)
[88] zahrnuje celkový počet jednotlivých stran příloh